Rok VII.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

Nr. 10. Warszawa, dnia 15 września 1938 r.

Prenumeratę (w Warszawie zł. 12 rocznie, poza Warszawą zł. 16) przyjmuje wyłącznie Księgarnia Rolnicza w Warszawie, ul. Mazowiecka 10.

T R E Ś Ć:

USTAWY I ROZPORZĄDZENIA.

OKÓLNIKI I PISMA OKÓLNE.

SKOROWIDZ RZECZOWY.

69.

USTAWA

z dnia 23 lipca 1938 r.

o ratyfikacji konwencji międzynarodowej z dnia 20 lutego 1935 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej ratyfikacji konwencji międzynarodowej o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych, podpisanej wraz z załącznikiem w Genewie dnia 20 lutego 1935 r.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Zagranicznych, wykonanie zaś postanowień powyższej konwencji — Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*

(Dz. U. R. P. z 1.VIII.38 r. Nr 54, poz. 122).

70.

USTAWA

z dnia 23 lipca 1938 r.

o ratyfikacji porozumienia między Polską a Finlandią z dnia 31 stycznia 1938 r., dotyczącego clenia oleju żywicznego.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej ratyfikacji porozumienia między Polską a Finlandią w formie not, wymienionych w Warszawie dnia 31 stycznia 1938 r., dotyczącego clenia oleju żywicznego.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Zagranicznych, wykonanie zaś postanowień powyższego porozumienia — Ministrom: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

(Dz. U. R. P. z 1.VIII.38 r. Nr 54, poz. 423).

71.

USTAWA

z dnia 23 lipca 1938 r.

o ratyfikacji protokółu taryfowego między Polską a Estonią z dnia 19 lutego 1938 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej ratyfikacji protokółu taryfowego między Polską a Estonią, podpisanego w Warszawie dnia 19 lutego 1938 r.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Zagranicznych, wykonanie zaś postanowień powyższego protokółu — Ministrom: Skarbu, Przemysłu i Handlu

oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych *J. Poniatowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*
(Dz. U. R. P. z 1.VIII.38 r. Nr 54, poz. 424).

72.

USTAWA

z dnia 23 lipca 1938 r.

o ratyfikacji porozumienia między Polską a Szwecją z dnia 5 marca 1938 r., dotyczącego clenia produktu „Renad Tallolia".

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej ratyfikacji porozumienia między Polską a Szwecją w formie not, wymienionych w Warszawie dnia 5 marca 1938 r., dotyczącego clenia produktu „Renad Tallolia".

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Zagranicznych, wykonanie zaś postanowień powyższego porozumienia — Ministrom: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Spraw Zagranicznych *Beck*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

73.

USTAWA

z dnia 23 lipca 1938 r.

o ratyfikacji porozumienia z dnia 10 marca 1938 r. między Polską a Finlandią o cleniu serów pochodzenia finlandzkiego.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej ratyfikacji porozumienia między Polską a Finlandią w formie not, wymienionych w Warszawie dnia 10 marca 1938 r., o cleniu serów pochodzenia finlandzkiego.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Zagranicznych, wykonanie zaś postanowień powyższego porozumienia — Ministrom: Skarbu, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Przemysłu i Handlu w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

(Dz. U. R. P. z 1.VIII.38 r. Nr 54, poz. 426).

74.

USTAWA

z dnia 23 lipca 1938 r.

o ratyfikacji protokółu dodatkowego z dnia 11 marca 1938 r. do konwencji handlowej i nawigacyjnej między Polską a Grecją.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej ratyfikacji protokółu dodatkowego, podpisanego w Atenach 11 marca 1938 r. do konwencji handlowej i nawigacyjnej między Polską a Grecją z dnia 10 kwietnia 1930 r.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Zagranicznych, wykonanie zaś postanowień powyż-

szego protokółu — Ministrom: Przemysłu i Handlu, Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

(Dz. U. R. P. z 1.VIII.38 r. Nr 54, poz. 427).

75.

USTAWA

z dnia 23 lipca 1938 r.

o ratyfikacji protokółu dodatkowego z dnia 22 kwietnia 1938 r. do protokółu taryfowego między Polską a Estonią.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej ratyfikacji podpisanego w Warszawie dnia 22 kwietnia 1938 r. protokółu dodatkowego do protokółu taryfowego między Polską a Estonią, podpisanego w Warszawie dnia 19 lutego 1938 r.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Zagranicznych, wykonanie zaś postanowień powyższego protokółu dodatkowego — Ministrom: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

(Dz. U. R. P. z 1.VIII.38 r. Nr 54, poz. 428).

76.

USTAWA

z dnia 30 lipca 1938 r.

o zmianie ustawy o finansowaniu niektórych inwestycyj z funduszów państwowych w okresie do 31 marca 1939 r.

Art. 1. W art. 1 ustawy z dnia 25 marca 1938 r. o finansowaniu niektórych inwestycyj z funduszów państwowych w okresie do 31 marca 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 165) wprowadza się zmiany następujące:

1) w pkt A kwotę 65.080.000 zł zastępuje się kwotą 67.080.000 zł;

2) w lit. e) tegoż punktu kwotę 3.000.000 zł zastępuje się kwotą 3.700.000 zł;

3) w lit. f) tegoż punktu kwotę 5.000.000 zł zastępuje się kwotą 6.300.000 zł.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*

(Dz. U. R. P. z 6.VIII.38 r. Nr 56, poz. 445).

77.

USTAWA

z dnia 5 sierpnia 1938 r.

o środkach finansowych na popieranie gospodarczo uzasadnionego kształtowania cen artykułów rolniczych.

Art. 1. (1) Na cele gospodarczo uzasadnionego kształtowania cen artykułów rolniczych na rynku wewnętrznym ustanawia się opłatę od mąki żytniej, pszennej i jęczmiennej oraz kaszy pszennej i jęczmiennej; opłacie podlegają mąka i kasza,

zarówno wytworzone w kraju, jak i sprowadzane z zagranicy lub obszaru W. M. Gdańska.

(2) Wpływy, uzyskiwane z powyższej opłaty, służą — niezależnie od innych środków polityki gospodarczej, a zwłaszcza ustalanych dotacyj budżetowych — do ułatwienia zbytu artykułów rolniczych i wpływania tą drogą na kształtowanie cen artykułów rolniczych, przede wszystkim roślinnych, a w dalszej kolejności zwierzęcych, na poziomie, zapewniającym opłacalność produkcji rolniczej.

Art. 2. (1) Opłacie nie podlegają mąka i kasza, przeznaczone do spożycia we własnym gospodarstwie producenta lub pracownika rolnego.

(2) Zwolnione od opłaty będą mąka i kasza, przeznaczone do wywozu zagranicę oraz na obszar W. M. Gdańska.

(3) Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Przemysłu i Handlu określi sposób kontroli nad obrotem mąką i kaszą, przewidzianym w ust. (1) oraz warunki zwalniania mąki i kaszy, przeznaczonych do wywozu.

Art. 3. (1) Do uiszczenia opłaty obowiązane są osoby fizyczne i prawne, spółki jawne, komandytowe oraz spadki wakujące, które prowadzą przedsiębiorstwa (zakłady) przemiału zboża.

(2) Obowiązek uiszczenia opłaty ciąży na posiadaczu mąki lub kaszy, jeżeli zmienia on przeznaczenie produktu, od którego w myśl art. 2 nie uiszczono opłaty.

(3) Obowiązek uiszczenia opłaty przy przywozie mąki i kaszy z zagranicy ciąży na odbiorcy przy odprawie celnej.

(4) Obowiązek uiszczenia opłaty przy przywozie mąki i kaszy z obszaru W. M. Gdańska ciąży na osobie, dla której przeznaczona jest przesyłka.

Art. 4. (1) Opłata nie może przewyższać 3 zł od 100 kg mąki lub kaszy.

(2) Wysokość opłaty ustala Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych.

(3) Minister Skarbu zarządzi pobór opłaty, jeżeli przeciętna cena żyta za okres kolejnych 20 dni notowań na giełdzie warszawskiej oraz przeciętna cena, wynikająca z notowań w ciągu ostatnich 3 dni tego okresu, wyniesie mniej aniżeli 20 zł za 100 kg.

(4) Minister Skarbu zawiesi pobór opłaty, jeżeli przeciętna cena żyta za okres kolejnych 30 dni notowań na giełdzie warszawskiej oraz przeciętna cena, wynikająca z notowań w ciągu ostatnich 3 dni tego okresu, przewyższać będzie 20 zł za 100 kg.

Art. 5. Rozporządzenie Ministra Skarbu, wydane w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Reform Rolnych oraz

Przemysłu i Handlu, określi w jakim stadium obrotu powstaje obowiązek uiszczenia opłaty oraz ustali tryb postępowania, sposób wymiaru, poboru i przymusowego ściągania opłaty, sposób wykonywania kontroli, organa powołane do jej wykonywania oraz obowiązki osób kontrolowanych, sposób zabezpieczenia opłaty i warunki jej umarzania, a także ureguluje sprawę odpowiedzialności rzeczowej za opłatę, jak również przypadki, w których następuje zwrot opłaty.

Art. 6. Należności z tytułu opłaty, po potrąceniu kosztów poboru, będą przekazywane na specjalny rachunek w instytucji kredytowej, oznaczonej przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 7. (1) Skarb Państwa uzupełnia w terminach miesięcznych rachunek, wymieniony w art. 6, dotacjami w wysokości połowy kwot, które wpłynęły z tytułu opłaty.

(2) Minister Skarbu ma prawo do wydawania zaliczek na rachunek tych dotacyj.

(3) Na rachunek powyższych dotacyj będą zaliczane kwoty zwrotów ceł, dokonywanych w danym roku gospodarczym przy wywozie zbóż i artykułów przemiału.

Art. 8. (1) Środkami, nagromadzonymi na rachunku, wymienionym w art. 6, rozporządza na cele, wskazane w art. 1, Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu po wysłuchaniu opinii komisji, w skład której wchodzą: w połowie delegaci Związku Izb i Organizacyj Rolniczych, w połowie zaś — delegaci Związku Izb Przemysłowo-Handlowych i Związku Izb Rzemieślniczych oraz przedstawiciele spożywców, spółdzielczości i pracowniczych związków zawodowych. W skład komisji wchodzi ponadto przewodniczący, powołany przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Skarbu spoza grona funkcjonariuszów państwowych.

(2) W posiedzeniach komisji mogą brać udział i zabierać głos w obradach przedstawiciele zainteresowanych ministrów.

(3) Szczegółowe przepisy o organizacji komisji oraz jej regulamin wyda Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 9. Sprawozdanie z zużycia kwot, wpływających na rachunek, przewidziany w art. 6, dołącza się do zamknięć rachunków Państwa.

Art. 10. Kto uszczupla opłatę, należną od mąki lub kaszy — podlega karze grzywny w wysokości do 20-krotnej uszczuplonej opłaty. Mąka i kasza podlegają przepadkowi.

Art. 11. Kto umyślnie zbywa, nabywa, przechowuje lub przewozi mąkę albo kaszę, stanowiące przedmiot przestępstwa, określonego w art. 10, albo pomaga do jej zbycia lub ukrycia —

podlega karze grzywny w wysokości do 10-krotnej opłaty. Mąka i kasza podlegają przepadkowi.

Art. 12. Kto wykracza przeciwko nakazom lub zakazom, zawartym w rozporządzeniach, wydanych na podstawie ustawy niniejszej — podlega karze grzywny do 3.000 zł.

Art. 13. Orzecznictwo w sprawach o przestępstwa, określone w art. 10 i 11, należy do właściwości sądów grodzkich, w sprawach zaś o przestępstwa, określone w art. 12 — do władz administracji ogólnej.

Art. 14. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 15. Ustawa niniejsza wchodzi w życie w 30 dni po ogłoszeniu.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*

(Dz. U. R. P. z 6.VIII.38 r. Nr 56, poz. 447).

78.

USTAWA

z dnia 5 sierpnia 1938 r.

o zmianie dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej o regulowaniu gospodarki cukrowej i buraczanej.

Art. 1. W dekrecie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1935 r. o regulowaniu gospodarki cukrowej i buraczanej (Dz. U. R. P. Nr 88, poz. 548) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 ust. (1) wyrazy: „Ministerstwa Skarbu" zastępuje się wyrazami: „Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych";

2) w art. 6 ust. (4) wyrazy: „Ministerstwo Skarbu" zastępuje się wyrazami: „Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych", wyrazy zaś: „Ministerstwo Skarbu do dnia 31 marca" zastępuje się wyrazami: „Ministerstwu Rolnictwa i Reform Rolnych w oznaczonym terminie";

3) w art. 6 ust. (5) otrzymuje brzmienie:

„Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może postanowić, iż zawiadomienia, wymienione w ust. (1), (2) i (4), mają być

potwierdzane przez władze administracji ogólnej II instancji";

4) w art. 6 dodaje się nowy ust. (7) w brzmieniu:

„Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrem Przemysłu i Handlu może przedłużyć terminy, określone w ust. (1) i (2).";

5) w art. 8 ust. (1) otrzymuje brzmienie:

„Cukrownie są obowiązane zatrzymywać w swych magazynach zapas cukru:

a) na przypadek, gdyby kontyngent wewnętrzny okazał się niewystarczający do pokrycia potrzeb rynku wewnętrznego oraz

b) na stworzenie stałego zapasu bezpieczeństwa; w tym przypadku Minister Rolnictwa i Reform Rolnych poweźmie zarządzenia, które umożliwią finansowanie tego zapasu.";

6) w art. 8 ust. (2) wyrazy: „tego zapasu" zastąpiono wyrazami: „tych zapasów";

7) w art. 16 ust. (2) otrzymuje brzmienie:

„Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych może w drodze rozporządzenia zarządzić pobieranie tych opłat łącznie z podatkiem od cukru";

8) w art. 17 ust. (5) otrzymuje brzmienie:

„Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrem Przemysłu i Handlu może nakładać na cukrownie obowiązek kontraktowania pewnej części buraków u określonych kategoryj plantatorów, jak również może zakazywać poszczególnym cukrowniom kontraktowania buraków cukrowych na określonych terenach plantacyjnych, a to celem zapobiegania nowym przypadkom krzyżowania się plantacyj poszczególnych cukrowni";

9) po art. 18 dodaje się art. 19 w brzmieniu:

„(1) Kto wykracza przeciw przepisom o obowiązku zatrzymywania w magazynach cukrowni określonych ilości cukru,

podlega karze grzywny od 50 do 100 złotych od każdego rozpoczętego kwintala brakującego zapasu cukru.

(2) Przepisu ust. (1) nie stosuje się, jeżeli brakujący zapas nie przekracza ubytku, wolnego od opodatkowania w myśl przepisów o podatku spożywczym od cukru.

(3) Kto przekracza wyznaczone kontygenty wywozowe cukru,

podlega karze grzywny od 50 do 100 złotych od każdego rozpoczętego kwintala cukru, wypuszczonego do obrotu ponad kontygent.

(4) Kto sprzedaje cukier po cenie wyższej od ustanowionej przepisami,

podlega karze grzywny od 50 do 100-krotnej różnicy ceny.

(5) Kto narusza przepisy:

a) o warunkach dysponowania przez cukrownie cukrem, nie objętym kontygentem wewnętrznym,

b) o opłatach specjalnych, związanych z gospodarką cukrową,

c) o zaliczeniu cukru surowego na pokrycie kontyngentów i zapasów cukru oraz o przeliczaniu cukru surowego na cukier biały,

d) o warunkach, jakim powinien odpowiadać cukier, wprowadzony do obrotu oraz jego opakowanie,

podlega karze grzywny od 100 do 50.000 złotych.

(6) Kto narusza inne przepisy o regulowaniu gospodarki cukrowej i buraczanej,

podlega karze grzywny do 3.000 złotych.

(7) Orzecznictwo w sprawach o przestępstwa, określone w ust. (1) — (5), należy do właściwości sądów grodzkich, w sprawach zaś o przestępstwa, określone w ust. (6) — do władz administracji ogólnej";

10) art. 20 otrzymuje brzmienie:

„Uznaje się za wygasłe uprawnienia do udziału w kontygentach wewnętrznych tych cukrowni, które nie były czynne w okresie kampanijnym 1934/35 i tych, które do dnia 4 grudnia 1935 r. nie przystąpiły do produkcji cukru w okresie kampanijnym 1935/36";

11) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu";

Art. 2. (1) Rozporządzenia i decyzje, przewidziane w przepisach artykułów: 1 ust. (1), 2 ust. (2), 3 ust. (1) i (3), 4 ust. (1) i (2), 5 ust. (1), (3) i (5), 6 ust. (1), (4) i (6), 7 ust. (1), 8 ust. (2), 14, 15 ust. (1) i (2), 17 ust. (1) i (3) oraz 18 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 88, poz. 548), wydaje Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrem Przemysłu i Handlu, a co do art. 17 ust. (3) również w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

(2) Rozporządzenia i decyzje, przewidziane w przepisach artykułów: 8 ust. (3), 11 i 12 dekretu, powołanego w ust. (1), wydaje Minister Rolnictwa i Reform Rolnych co do art. 8 ust. (3) lit. a) i art. 12 w porozumieniu z Ministrem Skarbu, a co do art. 8 ust. (3) lit. a) i art. 12 lit. b) również w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu.

Art. 3. Upoważnia się Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej w drodze obwieszczenia jednolitego tekstu dekretu Pre-

zydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1935 r. o regulowaniu gospodarki cukrowej i buraczanej (Dz. U. R. P. Nr 88, poz. 548) z uwzględnieniem zmian, wynikających z przepisów, wydanych do dnia ogłoszenia jednolitego tekstu.

Art. 4. Skreśla się w dekrecie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnna 3 listopada 1936 r. Prawo karne skarbowe (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 581) w części I, dziale I, w art. 1 pkt 19) oraz rozdział dwudziesty pierwszy „Naruszenie przepisów o regulowaniu gospodarki cukrowej i buraczanej".

Art. 5. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu.

Art. 6. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 października 1938 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki.*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski.*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski.*
(Dz. U. R. P. z 12.VII.38 r. Nr 59 poz. 457).

79.

USTAWA

z dnia 5 sierpnia 1938 r.

o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej w sprawie uregulowania obrotu zwierzętami gospodarskimi i drobiem oraz obrotu hurtowego mięsem.

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. w sprawie uregulowania obrotu zwierzętami gospodarskimi i drobiem oraz obrotu hurtowego mięsem (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 639) wprowadza się zmiany następujące:

1) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„(1) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu po zasięgnięciu opinii samorządów gospodarczych może w drodze rozporządzeń:

a) zarządzić, że na obszarze poszczególnych województw lub powiatów bądź gmin wiejskich i miejskich dokonywanie transakcji sprzedaży wszystkich lub niektórych zwierząt, wymienionych w art. 1 ust. (1) lit. a), może odbywać się w zasadzie tylko na targowiskach lub spędach,

b) ustalić rodzaje transakcji sprzedaży zwolnionych od ograniczeń, wymienionych w lit. a).

(2) W miejscowościach, w których odbywają się targi, dokonywanie transakcyj sprzedaży zwierząt, wymienionych w art. 1 ust. (1) lit. a), poza targowiskiem jest zabronione w dniu targu oraz w dniu poprzednim i następnym.

(3) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu po wysłuchaniu opinii właściwych izb rolniczych ustali w drodze rozporządzenia warunki, jakim winny odpowiadać spędy";

2) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„(1) Sprzedaż komisową zwierząt, wymienionych w art. 1 ust. (1), mogą dokonywać wyłącznie komisanci koncesjonowani oraz spółdzielnie i organizacje rolnicze, uprawnione w myśl ust. (3) niniejszego artykułu. Te tylko osoby i organizacje mogą oddawać zwierzęta do uboju w celu sprzedaży mięsa na rachunek zleceniodawcy. Komisantom koncesjonowanym nie wolno dokonywać transakcyj na własny rachunek.

(2) Sposób powoływania komisantów, warunki, jakim powinni odpowiadać, oraz ich prawa i obowiązki określi rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu, wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych najpóźniej w ciągu sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy niniejszej.

(3) Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych, wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, określi warunki, jakim powinny odpowiadać spółdzielnie i organizacje rolnicze, uprawnione do sprzedaży na rachunek własny i komisowy zwierząt, wymienionych w art. 1 ust. (1).

(4) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu po zasięgnięciu opinii samorządów gospodarczych może zarządzić w odniesieniu do poszczególnych targowisk, że sprzedaż na tych targowiskach wszystkich lub niektórych gatunków zwierząt rzeźnych może być dokonywana wyłącznie przez producentów rolników oraz przez osoby, posiadające uprawnienia do prowadzenia komisowej sprzedaży.

(5) Rozporządzenie to postanowi, iż oddawać do uboju wszystkie lub niektóre gatunki zwierząt w celu sprzedaży mięsa na rachunek zleceniodawcy mogą tylko osoby i organizacje posiadające uprawnienia do prowadzenia komisowej sprzedaży";

3) w art. 10 ust. (8) otrzymuje brzmienie:

„(8) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu może w tych miejscowościach, w których w myśl ust. (1) została wprowadzona rejestracja umów sprzedaży, nałożyć na rzeźnie publiczne obowiązek przyjmowania do uboju wyłącznie zwierząt rzeźnych, które

stanowią własność producentów rolników lub są doprowadzone do uboju przez osoby, posiadające uprawnienia do prowadzenia komisowej sprzedaży, albo zostały nabyte na targowiskach z zachowaniem przepisów o rejestracji umów sprzedaży";

4) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„(1) Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Mini- i (2), 10 ust. (1), (3), (4), (6) i (7) oraz 14 ust. (1) rozporządzeń wprowadzić na wszystkich lub niektórych targowiskach obowiązek rejestracji osób, handlujących zawodowo artykułami, wymienionymi w art. 1 ust. (1) oraz ustalić waruki, jakim powinny odpowiadać te osoby i tryb rejestrowania.

(2) Osoby niezarejestrowane nie mogą na wspomnianych targowiskach zajmować się zawodowo handlem artykułami, wymienionymi w art. 1 ust. (1)";

5) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z właściwymi ministrami".

Art. 2. Rozporządzenia i zarządzenia, przewidziane w przepisach artykułów: 4 ust. (1), 5 ust. (1), (2) i (3), 7, 8 ust. (1) i (2), 10 ust. (1), (3), (4), (6) i (7) oraz 14 ust. (1) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 639), wydaje Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Przemyslu i Handlu oraz z innymi ministrami, wymienionymi w tych przepisach.

Art. 3. Upoważnia się Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej w drodze obwieszczenia jednolitego tekstu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. w sprawie uregulowania obrotu zwierzętami gospodarskimi i drobiem oraz obrotu hurtowego mięsem (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 639) z uwzględnieniem zmian, wynikających z przepisów, wydanych do dnia ogłoszenia jednolitego tekstu.

Art. 4. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Art. 5. Ustawa niniejsza wchodzi w życie w dwa miesiące po ogłoszeniu.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski.*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski.*

(Dz. U. R. P. z 12.VIII.38 r. Nr 59, poz. 458).

80.

USTAWA

z dnia 5 sierpnia 1938 r.

o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku.

Art. 1. (1) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych, w celu zabezpieczenia podaży przedmiotów powszedniego użytku lub przeciwdziałania nadmiernej zwyżce ich cen może — poza środkami ogólnymi, mającymi na celu rozwój produkcji tych przedmiotów:

1) wydawać rozporządzenia o:

a) magazynowaniu i ujawnianiu zapasów przedmiotów powszedniego użytku,

b) ujawniania cen przedmiotów powszedniego użytku we wszelkich przedsiębiorstwach sprzedaży,

c) obowiązku sporządzania i posiadania w obrocie hurtowym i półhurtowym faktur oraz ich przedstawiania na żądanie władz, określonych przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych,

2) regulować:

a) jakość przemiału zbóż chlebowych i wypieku,

b) ceny przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów,

c) ceny detaliczne nafty i węgla na podstawie ustalonych przez Ministra Przemysłu i Handlu cen hurtowych i półhurtowych,

d) za zgodą Rady Ministrów ceny innych przedmiotów powszedniego użytku, jeżeli ceny te nie podlegają regulowaniu w myśl innych przepisów.

(2) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych wykonywa uprawnienia, wymienione w ust. (1), a dotyczące przedmiotów powszedniego użytku, które nie są wytworami gospodarstw rolnych ani przetworami spożywczymi zbóż, mięsa, nabiału, warzyw i owoców — w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu.

(3) Za przedmioty powszedniego użytku uważa się artykuły, służące do zaspokajania koniecznych potrzeb życiowych ludności i zwierząt gospodarskich, a mianowicie: żywność, artykuły odzieżowe, opałowe, oświetleniowe i higieny codziennej.

Art. 2. (1) Prawo regulowania cen przedmiotów, wymienionych w art. 1, przez ich wyznaczanie na zasadzie kosztów produkcji i gospodarczo usprawiedliwionych kosztów wymiany może Minister Rolnictwa i Reform Rolnych przekazać w drodze rozporządzenia — wojewodom, a w Warszawie Ko-

misarzowi Rządu lub Prezydentowi miasta. Rozporządzenia te, jeśli dotyczą przedmiotów powszedniego użytku, wymienionych w art. 1 ust. (2), będą wydawane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu. Uprawnienia powyższe mogą wojewodowie przekazać powiatowym władzom administracji ogólnej lub prezydentom miast wydzielonych.

(2) Władze, którym przekazano prawo regulowania cen przedmiotów powszedniego użytku, wykonywają przekazane im uprawnienia na podstawie opinii czynników fachowych, wskazanych przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych, na wniosek właściwych izb przemysłowo-handlowych, rolniczych i rzemieślniczych.

(3) Władze, przekazujące w myśl ust. (1) swe uprawnienia, są obowiązane określić obszar i czasokres przekazywanych uprawnień oraz oznaczyć przedmioty, na które można wyznaczyć ceny.

Art. 3. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w rozporządzeniu o magazynowaniu przedmiotów powszedniego użytku w ilościach, przekraczających normalne potrzeby zobowiązanego do magazynowania — określi sposoby, które umożliwią finansowanie i pokrycie kosztów tego magazynowania.

Art. 4. Minister Spraw Wewnętrzych w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych określa zasady ustalania wysokości opłat za korzystanie z komunalnych urządzeń, zakładów i przedsiębiorstw, dostarczających ludności przedmioty lub świadczenia powszedniego użytku.

Art. 5. (1) Kto wykracza przeciwko przepisom, wydanym na podstawie ustawy niniejszej — podlega karze aresztu do 3 miesięcy lub grzywny do 3.000 zł.

(2) W przypadkach skazania za naruszenie przepisów, wydanych na podstawie art. 1 ust. (1) pkt 2), można orzec ponadto przepadek przedmiotów przestępstwa.

(3) Do orzekania powołane są powiatowe władze administracji ogólnej.

Art. 6. Z dniem wejścia w życie ustawy niniejszej traci moc obowiązującą rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31 sierpnia 1926 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr 91, poz. 527) w brzmieniu, zmienionym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 374) oraz ustawa z dnia 2 lipca 1920 r. o zwalczaniu lichwy wojennej (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 449), zmieniona ustawą z dnia 5 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr 69, poz. 618) i rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976).

Art. 7. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Art. 8. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*

(Dz. U. R. P. z 18.VIII.38 r. Nr 60, poz. 462).

81.

USTAWA

z dnia 16 sierpnia 1938 r.

o zatwierdzeniu układu z dnia 20 czerwca 1938 r. między Stolicą Apostolską a Rzecząpospolitą Polską w sprawie ziem, kościołów i kaplic pounickich, których Kościół Katolicki został pozbawiony przez Rosję.

Art. 1. Zatwierdza się układ między Stolicą Apostolską a Rzecząpospolitą Polską w sprawie ziem, kościołów i kaplic pounickich, których Kościół Katolicki pozbawiony został przez Rosję, podpisany w Warszawie dnia 20 czerwca 1938 r. i upoważnia się Prezydenta Rzeczypospolitej do ratyfikacji tego układu.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Zagranicznych, wykonanie zaś postanowień powyższego układu — Ministrom: Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Spraw Wewnętrznych, Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów
i Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia
Publicznego: *W. Świętosławski*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*

(Dz. U. R. P. z 2.IX.38 r. Nr 65, poz. 487).

82.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 30 lipca 1938 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o przejęciu na rachunek Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej niektórych wierzytelności Państwowego Banku Rolnego.

Na podstawie art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o ulgach w spłacie długów posiadaczy gospodarstw wiejskich oraz rolniczych przedsiębiorstw i instytucyj w bankach państwowych (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 839) w brzmieniu art. 1 pkt. 5) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 września 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 540) zarządzam co następuje:

§ 1. Przejęciu na rzecz Skarbu Państwa na rachunek Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej mogą podlegać w trybie, przewidzianym w art. 7 ust. (4) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 839) wierzytelności Państwowego Banku Rolnego, wymienione w art. 7 ust. (1) pkt 2) tegoż rozporządzenia, według stanu na dzień 30 czerwca 1938 r. (bez doliczenia oprocentowania za zwłokę i odroczenie) wraz z przysługującym im zabezpieczeniem. Łączna suma wierzytelności, przejętych na podstawie rozporządzenia niniejszego, nie może przekroczyć 1.500.000 złotych.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*

(Dz. U. R. P. z 5.VIII.38 r. Nr 55, poz. 439).

83.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 18 sierpnia 1938 r.

o przemiale pszenicy i żyta.

Na podstawie art. 1 ust. (1) pkt 2 lit. a) ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów po-

wszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 462) zarządzam co następuje:

§ 1. Przemiał zbóż chlebowych nie podlega ograniczeniom.

§ 2. Zakazuje się używania w zakładach przemysłowych do przerobu i wszelkiego rodzaju wypieku mąki, nie odpowiadającej standartom giełd krajowych.

§ 3. Worki z mąką, przeznaczoną do spożycia w miastach, powinny być opatrzone plombą i etykietą z napisem nazwy młyna, gatunku mąki oraz procentowości wymiału.

§ 4. Kto narusza przepisy §§ 2 i 3, będzie karany w drodze administracyjnej na podstawie art. 5 ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 462) karą aresztu do 3 miesięcy, lub grzywną do 3.000 zł.

Jednocześnie może być orzeczony przepadek przedmiotów przestępstwa.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*

(Dz. U. R. P. z 18.VIII.38 r. Nr 60, poz. 465).

84.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 18 sierpnia 1938 r.

o regulowaniu cen przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów.

Na podstawie art. 1 ust. (1) pkt 2 lit. b) i art. 2 ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 462) zarządzam co następuje:

§ 1. Uprawnienia przewidziane w art. 1 ust. (1) pkt 2 lit. b) ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku przekazuje się wojewodom, a w Warszawie Komisarzowi Rządu na m. st. Warszawę.

Uprawnienia powyższe mogą wojewodowie przekazać w części lub w całości powiatowym władzom administracji ogólnej oraz prezydentom miast wydzielonych.

§ 2. Ceny przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego prze-

tworów mogą być regulowane celem zapobieżenia i przeciwdziałania nadmiernej zwyżce cen tych przedmiotów.

Podstawą do wyznaczenia cen są koszta produkcji i gospodarczo usprawiedliwione koszta wymiany.

§ 3. Władze, wymienione w § 1, wyznaczają ceny na podstawie opinii komisyj cen przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów.

§ 4. Komisje, wymienione w § 3, składają się z przewodniczącego oraz 3 członków i ich zastępców mianowanych na wniosek właściwych izb przemysłowo-handlowych, rolniczych i rzemieślniczych.

Każda z wymienionych izb przedstawia po jednym kandydacie na członka oraz jego zastępcę.

Przewodniczącego oraz jego zastępcę jako też członków i zastępców wojewódzkich komisyj mianują i zwalniają właściwi wojewodowie (w m. st. Warszawie Komisarz Rządu na m. st. Warszawę), komisyj zaś powiatowych i w miastach wydzielonych właściwi starostowie powiatowi lub prezydenci miast wydzielonych.

§ 5. Sposób i porządek obrad komisji określa regulamin ustalony zarządzeniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 6. Władza przekazująca swe uprawnienia w myśl § 1 ma prawo:

1) uchylić decyzję władzy uprawnionej z poleceniem ponownego zasięgnięcia opinii komisji w myśl udzielonych instrukcyj;

2) uchylić decyzję władzy uprawnionej i wyznaczyć cenę;

3) rozwiązać komisję z jednoczesnym poleceniem powołania jej w innym składzie;

4) odebrać uprawnienia do wyznaczania cen.

§ 7. W przypadkach wymienionych w § 6 pkt 2 i 4 oraz w przypadkach nieprzekazania uprawnień do wyznaczania cen (§ 1) właściwa władza wyznacza ceny na podstawie opinii komisji powołanej przy odpowiednim zastosowaniu przepisów §§ 4 i 5.

§ 8. Kto żąda lub pobiera ceny wyższe od wyznaczonych w trybie przewidzianym rozporządzeniem niniejszym, ulegnie w drodze administracyjnej w myśl art. 5 ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku karze aresztu do 3 miesięcy lub karze grzywny do 3.000 złotych.

Jednocześnie może być orzeczony przepadek przedmiotów przestępstwa.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do dnia 31 grudnia 19340 r.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*

(Dz. U. R. P. z 18.VIII.38 r. Nr 60, poz. 466).

85.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 18 sierpnia 1938 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o regulowaniu cen detalicznych nafty i węgla.

Na podstawie art. 1 ust. (1) pkt 2 lit. c) i art. 2 ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 462) zarządzam co następuje:

§ 1. Uprawnienia przewidziane w art. 1 ust. (1) pkt 2 lit. c) ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku przekazuje się wojewodom, a w Warszawie Komisarzowi Rządu na m. st. Warszawę.

§ 2. Ceny detaliczne nafty i węgla mogą być regulowane celem zapobieżenia i przeciwdziałania nadmiernej zwyżce cen tych przedmiotów.

Podstawą do wyznaczania detalicznych cen nafty i węgla są ustalone przez Ministra Przemysłu i Handlu ceny hurtowe i półhurtowe.

§ 3. Władze, wymienione w § 1, wyznaczają ceny na podstawie opinii komisyj cen detalicznych nafty i węgla.

§ 4. Komisje cen detalicznych nafty i węgla składają się z przewodniczącego oraz 3 członków i ich zastępców mianowanych na wniosek właściwych izb przemysłowo-handlowych, rolniczych i rzemieślniczych.

Każda z wymienionych izb przedstawia po jednym kandydacie na członka oraz jego zastępcę.

Przewodniczącego oraz jego zastępcę jako też członków i zastępców komisji mianują i zwalniają właściwi wojewodowie (w Warszawie Komisarz Rządu na m. st. Warszawę).

§ 5. Sposób i porządek obrad komisji określi regulamin, ustalony zarządzeniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 6. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych ma prawo:

1) uchylić decyzję władzy uprawnionej z poleceniem ponownego zasięgnięcia opinii komisji w myśl udzielonych instrukcyj;

2) uchylić decyzję władzy uprawnionej i wyznaczyć cenę;

3) rozwiązać komisję z jednoczesnym poleceniem powołania jej w innym składzie;

4) odebrać uprawnienia do wyznaczania cen.

§ 7. Kto żąda lub pobiera ceny wyższe od wyznaczonych w trybie przewidzianym rozporządzeniem niniejszym, ulegnie w drodze administracyjnej w myśl art. 5 ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku karze aresztu do 3 miesięcy lub karze grzywny do 3.000 złotych.

Jednocześnie może być orzeczony przepadek przedmiotów przestępstwa.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do dnia 31 grudnia 1940 r.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*

(Dz. U. R. P. z 18.VIII.38 r. Nr 60, poz. 467).

86.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 18 sierpnia 1938 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o ujawnianiu cen przedmiotów powszedniego użytku, o sporządzaniu, posiadaniu w obrocie hurtowym i półhurtowym faktur oraz o przedstawianiu faktur na żądanie władz.

Na podstawie art. 1 ust. (1) pkt 1, lit. b) i c) ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 462) zarządzam co następuje:

§ 1. Posiadacze wszelkiego rodzaju przedsiębiorstw sprzedaży obowiązani są posiadać w lokalach tych przedsiębiorstw cenniki na wymienione w załączniku do rozporządzenia niniejszego przedmioty powszedniego użytku, przeznaczone na sprzedaż, a nadto ujawniać ceny bezpośrednio na tych przedmiotach.

§ 2. Cenniki winny zawierać: 1) nazwę towarów, 2) cenę, 3) firmę lub nazwisko posiadacza przedsiębiorstwa, 4) adres

firmy lub posiadacza przedsiębiorstwa, 5) datę sporządzenia cennika.

Cenniki te należy umieszczać na miejscu widocznym, dostępnym dla kupującego.

§ 3. Ceny podane w cennikach, jak również ceny ujawnione bezpośrednio na przedmiotach powszedniego użytku, muszą być obliczane w stosunku do obowiązujących jednostek miar i wag, lub gdy to jest niemożliwe na sztuki. Ceny te winny się zgadzać z cenami istotnie pobieranymi.

§ 4. Cenniki, jak również ceny ujawnione bezpośrednio na przedmiotach powszedniego użytku, należy podać czytelnie, jasno, oraz w sposób nie budzący żadnych wątpliwości co do ich treści.

§ 5. Przedsiębiorstwa sprzedaży przedmiotów powszedniego użytku obowiązane są na żądanie kupującego wydawać rachunki na sprzedane przedmioty.

Rachunki winny zawierać: nazwę firmy lub nazwisko właściciela, jego adres, datę sprzedaży, jakość i ilość towaru oraz cenę za którą towar sprzedano.

§ 6. Przedsiębiorstwa zajmujące się hurtową lub półhurtową sprzedażą przedmiotów powszedniego użytku są obowiązane sporządzać i posiadać faktury (rachunki) na wszelkie sprzedawane przedmioty powszedniego użytku.

Faktury wymienione powyżej należy przedstawiać na żądanie władz administracji ogólnej.

§ 7. Posiadacz przedsiębiorstwa, który:

1) nie posiada w miejscu sprzedaży cennika lub nie ujawnia bezpośrednio cen,

2) posiada cennik nie odpowiadający wymogom §§ 2, 3 i 4,

3) ujawnia ceny w sposób nie odpowiadający wymogom §§ 2, 3 i 4,

4) odmawia wydania kupującemu rachunku lub wydaje go w formie nie odpowiadającej wymogom § 5,

5) w obrocie hurtowym lub półhurtowym nie sporządza lub nie posiada faktur lub też wzbrania się przedstawiać je władzy — ulegnie w drodze administracyjnej na podstawie art. 5 ustawy o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku — karze aresztu do 3 miesięcy lub grzywny do 3.000 złotych.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*

Załącznik do rozp. Min. Roln. i Ref. Roln. z dnia 18 sierpnia 1938 r. (poz. 468).

WYKAZ

przedmiotów powszedniego użytku, których ceny winny być ujawnione w przedsiębiorstwach sprzedaży.

A. ARTYKUŁY ŻYWNOŚCI.

I. Pochodzenia roślinnego.

1. Przetwory zbożowe, jak: mąki, kasze, płatki, pieczywa, suchary, makarony, opłatki, krochmal, słód.
2. Warzywa okopowe, strączkowe, owoce, jagody, grzyby jak: ziemniaki, kapusta, marchew, cebula, buraki, kalafiory, groch, fasola, owoce ogrodnicze i leśne, krochmal ziemniaczany, syrop, płatki, mąki, kompoty, powidła, marmelady, soki, oliwy, oleje jadalne, wszelkiego rodzaju konserwy.
3. Artykuły kolonialne i używki jak: cukier, herbata, kawa, kakao, ryż, cykoria, pieprz, tytoń oraz ich przetwory, jak: cukierki, czekolada i wyroby z niej, ocet, drożdże, mączka do pieczenia, musztardy, sosy i wyroby przemysłu fermentacyjnego jak: piwo, wino i miód.

II. Pochodzenia zwierzęcego.

1. Mięso, przetwory i produkty uboju jak: mięso wołowe, cielęce, wieprzowe, baranie, końskie, drób, dziczyzna, wędliny, słonina, smalec, łój, wszelkiego rodzaju konserwy, buliony, ekstrakty.
2. Ryby słodkowodne i morskie oraz ich przetwory, jak: ryby solone, wędzone, marynowane, konserwy.
3. Nabiał jak: mleko, jaja, oraz ich przetwory jak: śmietana, sery, masło, wszelkiego rodzaju konserwy.

III. Pochodzenia mineralnego.

Sól do celów jadalnych.

B. ARTYKUŁY ODZIEŻOWE.

1. Materiały tekstylne i odzież jak: materiały wełniane, lniane, konopne, jedwabne, bawełniane, pilśniowe oraz z włókien zastępczych, a ponadto gotowe wyroby ubraniowe, bieliźniane — osobiste i pościelowe — trykotowe, kołdry.

2. Wyroby skórzane jak: obuwie, uprząż, galanteria skórzana, futra, kożuchy.

C. OPAŁOWE I OŚWIETLENIOWE.

Materiały i energia do celów opałowych i oświetleniowych gospodarstwa domowego jak: drewno, torf, węgiel, nafta, koks, brykiety, świece, zapałki.

D. HIGIENY CODZIENNEJ.

Najniezbędniejsze artykuły higieny codziennej, jak: mydło, wapno i inne środki do utrzymania czystości.

(Dz. U. R. P. z 18.VIII.38 r. Nr 60, poz. 468).

87.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 19 sierpnia 1938 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Przemysłu i Handlu w sprawie wykonania ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. o środkach finansowych na popieranie gospodarczo uzasadnionego kształtowania cen artykułów rolniczych.

Na podstawie art. 2, 5 i 14 ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. o środkach finansowych na popieranie gospodarczo uzasadnionego kształtowania cen artykułów rolniczych (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 447) zarządzam co następuje:

Przepisy ogólne.

§ 1. 1) Artykuły, wymienione w rozporządzeniu niniejszym bez bliższego określenia, oznaczają przepisy ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. o środkach finansowych na popieranie gospodarczo uzasadnionego kształtowania cen artykułów rolniczych (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 447); ustawa ta będzie oznaczana w rozporządzeniu niniejszym nazwą „ustawa o środkach finansowych dla kształtowania cen artykułów rolniczych".

2) Paragrafy, wymienione w rozporządzeniu niniejszym bez bliższego określenia, oznaczają przepisy tego rozporządzenia.

3) Ilekroć w rozporządzeniu niniejszym jest mowa o opłacie bez bliższego określenia, należy rozumieć opłatę, ustalaną przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych na podstawie art. 4 ust. (2) ustawy o środkach finansowych dla kształtowania cen artykułów rolniczych.

4) Ilekroć w rozporządzeniu niniejszym jest mowa o urzędach celnych, należy rozumieć urzędy celne, położone w okręgach administracyjnych Dyrekcyj Ceł: w Warszawie, Lwowie, Mysłowicach i Poznaniu.

5) Skrót „izba skarbowa" oznacza również Urząd Wojewódzki Śląski (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

§ 2. Od wydanych w pierwszej instancji orzeczeń władz, powołanych w rozporządzeniu niniejszym, można wnieść odwołanie do władzy bezpośrednio wyższej, której decyzja w administracyjnym toku instancji jest ostateczna.

Odwołanie powinno być wniesione w ciągu 14 dni, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia, za pośrednictwem władzy, która wydała orzeczenie.

§ 3. Rokiem obrachunkowym dla zakładów przemiału zboża oraz dla zakładów hurtowej sprzedaży mąki i kaszy jest okres czasu od dnia 1 sierpnia jednego roku do dnia 31 lipca następnego roku (Okres kampanii zbożowej).

Przedmiot opłaty.

§ 4. Opłacie podlegają wszelkie gatunki:

a) mąki żytniej, pszennej i jęczmiennej oraz

b) kaszy pszennej i jęczmiennej,

zarówno wytworzonej w kraju, jak i sprowadzonej z zagranicy lub z obszaru W. M. Gdańska, z wyjątkiem mąki i kaszy pochodzenia krajowego, przeznaczonej do spożycia we własnym gospodarstwie producenta lub pracownika rolnego (§ 36 ust. 2, 3 i 4).

§ 5. W rozumieniu ustawy o środkach finansowych dla kształtowania cen artykułów rolniczych:

1) mąka jest to produkt, otrzymany z ziarn żyta, pszenicy lub jęczmienia przez zmielenie, o zawartości do 2,2% popiołu w suchej substancji,

2) kasza jest to produkt, otrzymany z ziarn pszenicy lub jęczmienia przez obłuskanie i rozdrobnienie względnie tylko obłuskanie lub rozdrobnienie.

§ 6. W przypadku zmieszania mąki, podlegającej opłacie, z inną mąką lub innymi produkami przemiału należy mieszaninę taką traktować jako mąkę w całości podlegającą opłacie.

7. 1) W razie podniesionych przez organa kontrolujące lub osoby zainteresowane wątpliwości, czy dany produkt podlega opłacie, organ kontrolujący pobiera dwie próby mąki lub

kaszy w ilości 100 gr każda i po urzędowym ich zabezpieczeniu jedną prześle do Państwowego Zakładu Higieny lub najbliższej jego filii, a drugą pozostawi w przedsiębiorstwie. Z tej czynności należy spisać odpowiedni protokół, uwidocznić w nim ilość kwestionowanej mąki lub kaszy i przedstawić go właściwemu urzędowi skarbowemu akcyz i monopolów państwowych.

2) Wynik badania Państwowego Zakładu Higieny lub jego filii jest miarodajny dla rozstrzygnięcia wątpliwości i ewentualnego wymiaru opłaty.

3) O ile wątpliwości, o których mowa w ustępie poprzedzającym, zostały podniesione przez organ kontrolujący, badanie próby odbywa się na koszt Skarbu Państwa; o ile zaś wątpliwości te podniósł przedsiębiorca, badanie próby odbywa się na jego koszt.

Wysokość opłaty.

§ 8. 1) Wysokość opłaty ustala Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych oddzielnym rozporządzeniem.

2) Do opłaty od mąki i kaszy nie pobiera się żadnych dodatków.

Obowiązek uiszczenia i termin płatności opłaty.

§ 9. 1) Obowiązek uiszczenia opłaty powstaje w chwili wprowadzenia mąki lub kaszy do wolnego obrotu.

2) Od mąki i kaszy, wytworzonej w kraju, opłata powinna być uiszczona przed wydaniem tych produktów z zakładów przemiału zboża do obrotu handlowego lub do zakładów przetwórczych, stanowiących własność zakładów przemiału zboża.

3) Przy przywozie mąki lub kaszy z zagranicy opłatę należy uiścić przy odprawie celnej.

4) Przy przywozie mąki lub kaszy z obszaru W .M. Gdańska oplata powinna być uiszczona przy odprawie przekazowej.

§ 10. 1) Do uiszczenia opłaty od mąki i kaszy obowiązane są osoby, które wprowadzają te produkty do wolnego obrotu.

2) Od mąki i kaszy, wyrobionej w kraju, uiszczają opłatę przedsiębiorcy zakładów przemiału zboża lub posiadacze tych produktów, zwolnionych od opłaty, jako przeznaczonych do spożycia we własnym gospodarstwie, o ile w następstwie zmiany ich przeznaczenia wprowadzają je do obrotu handlowego.

3) Przy przewozie mąki lub kaszy z zagranicy do uiszczania opłaty obowiązana jest osoba uprawniona do rozporządzania towarem w rozumieniu przepisów celnych.

4) Od mąki i kaszy, przywiezionej z obszaru W. M. Gdań-

ska, obowiązana jest uiścić opłatę osoba, dla której wedle dowodów przekazowych przeznaczona jest przesyłka.

§ 11. Opłata nieuiszczona w terminie podlega ściągnięciu przymusowemu w trybie administracyjnym.

Uiszczenie opłaty.

§ 12. Za podstawę obliczenia opłaty służy waga brutto mąki lub kaszy (waga produktu wraz z workiem).

§ 13. 1) Opłatę uiszcza się przez umieszczenie na opakowaniu z mąką lub kaszą odpowiednich etykiet, o których mowa w §§ 19—28.

2) O ile opłata w ten sposób nie zostanie uiszczona, wymierza opłatę urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych.

§ 14. 1) Przy przywozie mąki i kaszy z zagranicy opłatę wymierza urząd celny, załatwiający odprawę celną.

2) Przy przywozie mąki i kaszy z obszaru W. M. Gdańska opłatę wymierza odbiorczy urząd przekazowy.

Odpowiedzialność rzeczowa.

§ 15. 1) Mąkę i kaszę w razie nieuiszczenia od nich ustanowionej opłaty przy wprowadzaniu do wolnego obrotu — może władza skarbowa zająć bez względu na prawa osób trzecich celem pokrycia należnej opłaty.

2) Władzy skarbowej przysługuje również prawo zajęcia wyrobów mącznych, wytworzonych z mąki, od której opłata nie została uiszczona, bez względu na prawa osób trzecich celem pokrycia należnej opłaty.

Zwrot opłaty.

§ 16. Zwrot opłaty następuje:

a) w przypadku, gdy zostanie stwierdzone, że opłata została uiszczona nienależnie,

b) w przypadku wywozu za granicę lub na obszar W. M. Gdańska mąki i kaszy, od której opłata została uiszczona (§ 33),

c) w przypadkach, o których mowa w § 37 ust. 11).

Przedawnienie.

§ 17. 1) Prawo żądania zwrotu opłaty nienależnie uiszczonej przedawnia się z upływem roku, licząc od dnia uiszczenia opłaty.

2) Prawo żądania należnej opłaty przedawnia się z upływem 5 lat, licząc od dnia powstania obowiązku uiszczenia opła-

ty. Przedawnienie prawa żądania należnej opłaty przerywa każda czynność, podjęta przez władzę skarbową w celu ściągnięcia tej opłaty.

Umorzenie opłaty.

§ 18. Władza skarbowa II instancji uprawniona jest do umarzania nieściągalnych należności z tytułu opłaty od mąki i kaszy w tym samym zakresie, jak dla podatków pośrednich.

Etykiety, plomby i opakowania.

§ 19. 1) Wprowadza się etykiety trzech rodzajów:

a) według załączonego*) wzoru Nr 1 dla mąki i kaszy, wydanej do obrotu handlowego w okresie obowiązywania opłaty,

b) według załączonego wzoru Nr 2 dla mąki i kaszy, wydanej do obrotu handlowego w okresie, kiedy pobór opłaty jest zawieszony,

c) według załączonego wzoru Nr 3 dla mąki i kaszy, przeznaczonej do wywozu za granicę lub na obszar W. M. Gdańska.

2) Etykiety różnią się między sobą kolorem ramki (obramowania) i kolorem druku.

3) Ponadto etykiety wzoru Nr 1 będą zróżniczkowane co do koloru ramki (obramowania) w zależności od wagi opakowań z mąką i kaszą, dla których będą przeznaczone.

§ 20. Na niewypełnionej stronie etykiety zakład przemiału zboża powinien uwidocznić w sposób trwały datę wydania danego opakowania z mąką lub kaszą do obrotu handlowego oraz dane, wymagane przepisami o dozorze nad wyrobem i obiegiem mąki. O ile zakład przemiału zboża umieszcza na opakowaniach z mąką lub kaszą własne etykiety z powyższymi danymi, to na niewypełnionej stronie etykiety skarbowej powinien umieścić tylko datę wydania mąki lub kaszy do obrotu handlowego i nazwę lub firmę swego przedsiębiorstwa.

§ 21. 1) W etykiety należy zaopatrywać się w kasie właściwego terytorialnie urzędu skarbowego.

2) W wyjątkowych przypadkach izba skarbowa może upoważnić zarządy gmin do sprzedaży i wydawania etykiet.

3) Etykiety wzoru Nr 1 kasa urzędu skarbowego wydaje po wpłaceniu przez zakład przemiału zboża kwoty, na jaką zamierza on pobrać etykiety.

---

*) Wzory Nr 1 — 12 zostały podane w załącznikach do rozp. Min. Skarbu z 19.VIII.38 r. (poz. 477), ogłoszonego w Nr 61 Dz. U. R. P. z 26.VIII.38 r.

Etykiety te za zezwoleniem izby skarbowej mogą być wydawane zakładom przemiału zboża również za pokredytowaniem opłaty na przeciąg jednego miesiąca bez żądania od przedsiębiorcy złożenia zabezpieczenia kredytu.

Opłata może być kredytowana jedynie od mąki i kaszy, wytworzonej w kraju.

W wydanym zezwoleniu izba skarbowa określa kwotę, do jakiej opłata może być kredytowana.

Nieuiszczenie pokredytowanej opłaty we właściwym terminie powoduje automatycznie natychmiastową utratę przez przedsiębiorcę prawa do dalszego kredytowania opłaty oraz przymusowe ściągnięcie w trybie administracyjnym nie tylko całej zaległej kwoty z odsetkami od zaległości i kosztami egzekucji, lecz również wszelkich nawet później płatnych kwot kredytowanej opłaty.

Przywrócenie prawa do kredytowania opłaty może nastąpić jedynie za zgodą Ministra Skarbu.

4) Etykiety wzorów Nr 2 i 3 wydawane są bezpłatnie.

5) O każdym wydaniu etykiet wzoru Nr 3 kasa urzędu skarbowego niezwłocznie zawiadamia rejon kontroli skarbowej, właściwy dla siedziby zakładu, któremu etykiety te wydano.

§ 22. Etykiety otrzymuje się na podstawie księgi poboru etykiet według załączonego wzoru Nr 4, w której odnośne rubryki wypełnia kasa urzędu skarbowego względnie zarząd gminy (§ 21 ust. 2), zaopatrując każdą pozycję poboru etykiet w pieczęć urzędu (względnie zarządu gminy) i podpis urzędnika upoważnionego. Księga ta powinna być oparafowana przez kasę urzędu skarbowego lub zarząd gminy, upoważniony do wydawania etykiet.

§ 23. Przy przywozie mąki lub kaszy z zagranicy lub z obszaru W. M. Gdańska pobór etykiet odbywa się na podstawie zaświadczenia uprzędu celnego lub przekazowego według załączonego wzoru Nr 5.

§ 24. 1) W przypadku zmiany stawki opłaty niewykorzystane etykiety wzoru Nr 1 winny być wymienione w kasie urzędu skarbowego, w której były nabyte, na nowe etykiety w odpowiedniej równowartości w ciągu 3 dni od daty zmiany stawki opłaty.

2) Etykiety uszkodzone nie podlegają wymianie.

3) W razie, gdy Minister Skarbu zarządzi pobór opłaty (art. 4 ust. 3), uprzednio zawieszonej, niewykorzystane etykiety wzoru Nr 2 powinny być zwrócone do kasy urzędu skarbowego, która je wydała, w ciągu 3 dni od daty wprowadzenia poboru opłaty.

§ 25. Etykietę umieszcza się na opakowaniu w sposób następujący: na oba końce sznurka, zamykającego dostęp do wnętrza worka, należy nanizać etykietę, a następnie zaopatrzyć ją

w plombę przedsiębiorstwa tak, aby końce sznurka, przeciągnięte przez etykietę, i sama etykieta zostały wciśnięte między obie części plomby; długość sznurka od uchwytu worka do nałożonej na etykietę plomby nie może przekraczać 5 cm.

Sposób zaszycia i związania worka z mąką i kaszą oraz sposób założenia etykiety i plomby przedstawia załączony wzór Nr 6 ze szczegółowym opisem.

§ 26. Sznurek zamykający dostęp do wnętrza worka, powinien być jednolity (niesztukowany), bez węzłów.

§ 27. Plomby przedsiębiorstwa według załączonego wzoru Nr 7 muszą być wytłaczane z twardej blachy, posiadać średnicę 17 — 18 mm i składać się z dwóch części: pierścienia i nakładki, zaopatrzonej w ząbki w ilości od 4 do 6, zaciskające się szczelnie w pierścieniu. Na nakładce plomby winna być umieszczona firma lub nazwa przedsiębiorstwa.

§ 28. Z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia nie wolno wypuszczać z zakładów przemiału zboża do obrotu handlowego opakowań z mąką i kaszą, nie zaopatrzonych w odpowiednie etykiety i przepisowe plomby bez względu na to, czy w chwili wypuszczania mąki i kaszy do obrotu istnieje obowiązek uiszczenia opłaty, czy też obowiązek ten został zawieszony.

Przepis ten odnosi się również do mąki i kaszy, przywożonej z zagranicy lub z obszaru W. M. Gdańska.

§ 29. 1) Mąka i kasza, przeznaczona do obrotu handlowego, może być pakowana tylko w worki lniane, konopne, bawełniane lub jutowe.

2) Worki mogą być szyte i łatane tylko od wewnątrz.

3) Cerowanie, łatanie lub zszywanie worków z zewnątrz jest niedopuszczalne.

§ 30. 1) Do obrotu handlowego mogą być wypuszczane opakowania z mąką i kaszą jedynie o wadze: 100 kg, 80 kg, 50 kg, 10 kg i 5 kg brutto.

2) Odchylenia wagi mogą wynosić co najwyżej ± 1%. Wszelkie stwierdzone nadwyżki wagi ponad tę normę podlegają opłacie, którą należy uiścić w ciągu 3 dni od dnia otrzymania orzeczenia wymiarowego.

3) Rozważanie mąki i kaszy z opakowań, określonych w ust. 1), do opakowań papierowych o wadze mniejszej niż 5 kg brutto, może odbywać się wyłącznie w zakładach detalicznej sprzedaży produktów przemiału.

4) Rozważanie mąki i kaszy w innych zakładach, jak również rozważanie tych produktów do opakowań o wadze 5 kg i wyżej jest zabronione.

Obrót z zagranicą i z Wolnym Miastem Gdańskiem.

§ 31. Od opłaty zwolnione są mąka i kasza, wywożone przez zakłady przemiału zboża za granicę lub na obszar W. M. Gdańska, pod następującymi warunkami:

1) Worki z mąką i kaszą, przeznaczoną do wywozu za granicę lub na obszar W. M. Gdańska, powinny być zaopatrzone w etykiety eksportowe i plomby zakładu przemiału zboża w sposób, określony w § 25.

2) W dniu wywozu przesyłki zakład przemiału zboża powinien zapisać ilość wysłanej mąki lub kaszy do księgi obrachunkowej z dokładnym wypełnieniem odnośnych rubryk (§ 56 ust. 1).

3) Przedsiębiorca zakładu przemiału zboża obowiązany jest, nie później niż po upływie 45 dni od daty wysłania mąki lub kaszy z zakładu, wykazać się wobec organów kontrolujących potwierdzeniem urzędu celnego, względnie przekazowego, o dokonaniu wywozu mąki lub kaszy za granicę lub na obszar W. M. Gdańska.

Potwierdzenie urzędu celnego otrzymuje się w trybie, przewidzianym przepisami celnymi.

Celem otrzymania potwierdzenia urzędu przekazowego należy dołączyć do dokumentów przewozowych (§ 48) dwa egzemplarze deklaracji wywozowej według załączonego wzoru Nr 8.

4) Wyszczególnione w ustępie poprzedzającym potwierdzenie wywozu wydaje urząd celny lub przekazowy po sprawdzeniu zawartości i wagi przesyłki.

§ 32. W razie przeznaczenia skierowanej do wywozu za granicę lub na obszar W. M. Gdańska przesyłki mąki lub kaszy do obrotu handlowego w kraju, zakład przemiału zboża powinien uiścić należną opłatę i dostosować opakowania z mąką lub kaszą pod względem ich wagi, jakości worków i zabezpieczeń (plomby i etykiety) do odpowiednich przepisów niniejszego rozporządzenia. Przed dokonaniem tych czynności należy zawiadomić o tym najbliższy Rejon Kontroli Skarbowej, który wydeleguje urzędnika dla nadzorowania tych czynności. Zdjęte etykiety eksportowe nadzorujący urzędnik niszczy przy sporządzeniu odpowiedniego protokołu. Również zakład przemiału powinien w tym przypadku sprostować odnośne zapisy w księdze obrachunkowej (§ 56 ust. 1).

§ 33. Od mąki i kaszy, wywiezionej ze składów, znajdujących się poza zakładami przemiału zboża, za granicę lub na obszar W. M. Gdańska, uiszczona opłata podlega zwrotowi na następujących warunkach:

1) Osoba, zamierzająca uzyskać zwrot opłaty, powinna wnieść podanie do właściwej izby skarbowej z dołączeniem wy-

danego przez urząd celny lub przekazowy potwierdzenia wywozu, stwierdzającego:

a) imię, nazwiski i adres przedsiębiorcy, bądź firmę i siedzibę przedsiębiorstwa wysyłającego,
b) kraj, do którego wywieziona została mąka i kasza,
c) datę wywozu mąki i kaszy,
d) ogólną ilość wywiezionych produktów i ogólną kwotę uiszczonej od nich opłaty,
e) fakt nienaruszenia oznaczeń zewnętrznych na workach, świadczących o uiszczeniu opłaty.

2) Izba Skarbowa załatwi wniesione podanie w terminie do dwóch tygodni.

§ 34. Przesyłki mąki i kaszy, przywożone z obszaru W. M. Gdańska, podlegają postępowaniu przekazowemu stosownie do umowy polsko-gdańskiej z dnia 24 października 1921 r., zatwierdzonej ustawą z dnia 17 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. z 1922 r. Nr 16, poz. 139).

Obrót mąką i kaszą między zakładami przemiału zboża.

§ 35. Mąka i kasza może być wywieziona z jednego zakładu przemiału zboża do innego zakładu przemiału bez uprzedniego uiszczenia od niej opłaty przy zachowaniu następującego trybu postępowania:

1) Zakład przemiału zboża, zamierzający przesłać mąkę lub kaszę do innego zakładu przemiału, powinien zgłosić to na piśmie w dwóch egzemplarzach właściwemu Rejonowi Kontroli Skarbowej, który jeden egzemplarz zgłoszenia po poświadczeniu faktu zgłoszenia wydaje zgłaszającemu, a drugi egzemplarz niezwłocznie przesyła do Rejonu Kontroli Skarbowej właściwego dla miejsca przeznaczenia przesyłki.

2) Zgłoszenie winno zawierać:

a) nazwę i adres wysyłającego zakładu przemiału,
b) ilość poszczególnych opakowań przesyłanej mąki lub kaszy oraz ich wagę,
c) datę wysyłki,
d) nazwę i adres zakładu przemiału, do którego ma być przesyłka dostarczona,
e) termin dostawy.

3) Zgłaszający zakład przemiału powinien dołączyć poświadczony egzemplarz zgłoszenia do przesyłki mąki lub kaszy jako dokument przewozowy.

4) Rejon Kontroli Skarbowej właściwy dla miejsca przeznaczenia przesyłki sprawdza, czy przesyłka ta nadeszła do zakładu przemiału zgodnie ze zgłoszeniem i czy została zapisana przez odbierający zakład przemiału do księgi obrachunkowej.

5) Po stwierdzeniu zgodności zgłoszenia ze stanem nadeszłej przesyłki Rejon Kontroli Skarbowej pozostawia jeden egzemplarz zgłoszenia w miejscu przeznaczenia przesyłki jako dokumnt pozycji przychodowej księgi obrachunkowej, a drugi po potwierdzeniu zwraca Rejonowi Kontroli Skarbowej właściwemu dla miejsca wysłania celem dołączenia do księgi obrachunkowej wysyłającego zakładu przemiału.

6) Zgłoszona przesyłka powinna być dostarczona do miejsca przeznaczenia (do innego zakładu przemiału) najdalej w ciągu 10 dni.

7) W razie nienadejścia przesyłki w oznaczonym wyżej terminie do miejsca przeznaczenia Rejon Kontroli Skarbowej, właściwy dla tego miejsca zawiadamia o tym Rejon Kontroli Skarbowej właściwy dla miejsca wysłania, który przeprowadza dochodzenia w celu pobrania opłaty i wszczęcia postępowania karnego.

Obrót gospodarczy.

§ 36. 1) Przez obrót gospodarczy mąką i kaszą rozumie się obrót tymi produktami, zwolnionymi od opłaty na mocy art. 2 ust .(1) jako przeznaczonymi do spożycia we własnym gospodarstwie producenta lub pracownika rolnego.

2) Za producenta rolnego uważa się: właściciela, dzierżawcę lub użytkownika gospodarstwa wiejskiego (rolnego, leśnego, ogrodowego, nasiennego, hodowlanego, rybnego lub pszczelarskiego), położonego:

a) na terenie gminy wiejskiej,

b) na terenie gminy miejskiej, o ile gospodarstwo to stanowi główne źródło dochodu posiadacza.

3) Za pracownika rolnego uważa się każdą osobę, która stale jest zatrudniona w gospodarstwie wiejskim względnie w zakładach lub warsztatach przemysłowych, prowadzonych w zakresie tego gospodarstwa, albo też która, pracując dorywczo w gospodarstwie wiejskim lub w wymienionych wyżej warsztatach i zakładach ,czerpie z tej pracy główne środki utrzymania.

4) Przez spożycie we własnym gospodarstwie producenta lub pracownika rolnego rozumieć należy:

I. zaspakajanie potrzeb żywnościowych:

a) producenta rolnego, zamieszkującego lub przebywającego na terenie danego gospodarstwa wiejskiego, oraz domowników, będących na jego utrzymaniu, a zamieszkujących lub przebywających w tym gospodarstwie,

b) pracownika rolnego oraz domowników, żyjących z nim we wspólności domowej;

II. zużycie mąki lub kaszy dla własnego inwentarza producenta lub pracownika rolnego.

§ 37. Przemiał zboża na cele obrotu gospodarczego powinien być dokonywany na następujących warunkach:

1) Producentom i pracownikom rolnym (§ 36 ust. 2 i 3) przysługuje prawo do przemiału zboża bez uiszczenia opłaty od otrzymanej mąki i kaszy na podstawie imiennych kart kontroli przemiału gospodarczego według załączonego wzoru Nr 9, wydawanych wymienionym wyżej osobom przez sołtysa gromady lub zarząd miejski jednorazowo na cały rok gospodarczy (od 1 sierpnia danego roku do 31 lipca następnego roku) lub na poszczególne partie zboża.

Sołtysi i zarządy gmin miejskich pobierają od producentów i pracowników rolnych tytułem wynagrodzenia po 10 groszy od każdej wydanej karty kontroli.

2) Karty te składają się z trzech części: odcinka przy grzbiecie, wtórnika i oryginału.

3) Odcinek przy grzbiecie pozostaje u sołtysa lub w zarządzie miejskim, wtórnik zatrzymuje dla siebie osoba, której została wydana karta kontroli, a oryginał powinien być przechowywany przez zakład przemiału zboża jako dowód rozchodowy dla mąki i kaszy, wydanych do obrotu gospodarczego.

4) Karty kontroli przemiału gospodarczego nie mogą być odstępowane osobom trzecim, a wtórniki tych kart powinny być przechowywane po ich wykorzystaniu do czasu zużycia mąki i kaszy, otrzymanej na podstawie danej karty.

5) Karty te (wtórniki) służą jednocześnie jako dokumenty przewozowe mąki lub kaszy, wydanej do obrotu gospodarczego.

6) Karty kontroli podlegają ścisłemu zarachowaniu i kontroli. Sołtysi gromad otrzymują je bezpłatnie od zarządów gmin na każdorazowe zapotrzebowanie. Zarządom gmin karty kontroli zostają przydzielane również bezpłatnie przez odnośne starostwa.

7) Karty kontroli przemiału gospodarczego powinny zawierać:

a) serię i numer,
b) datę wydania,
c) imię, nazwisko i miejsce zamieszkania producenta lub pracownika rolnego,
d) ilość zboża, jaką zamierza osoba wymieniona na karcie przemleć dla celów własnego gospodarstwa,
e) pieczęć sołtysa lub zarządu gminy miejskiej,
f) podpis osoby, wystawiającej kartę.

Karty te nie mogą zawierać żadnych podskrobań ani zamazań.

8) Pobranie mąki i kaszy do obrotu gospodarczego na podstawie karty kontroli może odbywać się jednorazowo w ilości,

wymienionej na karcie, lub też częściowo. Każdą ilość i rodzaj przemielonego zboża (żyto, pszenica, jęczmień) oraz ilość i rodzaj wydanej mąki i kaszy powinien odnotować zakład przemiału zboża w sposób trwały (atramentem) na odwrotnej stronie karty (oryginału i wtórnika) z zaznaczeniem daty wydania. Adnotacja ta powinna być zaopatrzona w podpis i pieczęć przedsiębiorcy.

9) Zabrania się przemielania zboża, przeznaczonego do obrotu gospodarczego, w ilościach większych niż opiewają przedstawione przez osoby, zgłaszające się do zakładu przemiału, karty kontroli, chyba że osoby te uiszczą opłatę od otrzymanej mąki i kaszy.

10) Zabrania się odstępowania mąki i kaszy, otrzymanej na podstawie karty kontroli, osobom trzecim, chociażby one były uprawnione do gospodarczego przemiału zboża.

11) Spółdzielczym piekarniom wiejskim tudzież piekarniom kół gospodyń wiejskich, położonym na terenie gmin wiejskich, w przypadkach wymiany swoim członkom zboża na chleb, przeznaczony do spożycia we własnym gospodarstwie producenta lub pracownika rolnego, przysługuje prawo do zwrotu opłaty od mąki, zużytej do wypieku tego chleba. Celem uzyskania zwrotu opłaty wymienione piekarnie powinny wnieść podanie do właściwej izby skarbowej przy dołączeniu zaświadczenia Związku Rewizyjnego Spółdzielni lub Powiatowej Organizacji Rolniczej, stwierdzającego ilość mąki zużytej do wypieku chleba, wydanego w ciągu ostatniego miesiąca swoim członkom (producentom i pracownikom rolnym).

Podanie wolne jest od opłaty stemplowej (art. 142 pkt 8 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 64, poz. 404). Izba Skarbowa załatwi wniesione podanie w terminie do 7 dni.

12) Wprowadzanie do obrotu handlowego wyrobów mącznych, wytworzonych z mąki, pochodzącej z obrotu gospodarczego, jest niedozwolone.

13) Mąka i kasza może być wydawana z zakładu przemiału do obrotu gospodarczego na podstawie kart kontroli również w drodze wymiany zboża na mąkę i kaszę.

§ 38. 1) Starostwa i zarządy gmin prowadzą zapisek przychodu i rozchodu kart kontroli gospodarczego przemiału zboża według załączonego wzoru Nr 10.

2) Sołtys powinien przechowywać zeszyty otrzymanych kart kontroli aż do ich wyczerpania, po czym grzbiety wydanych kart kontroli zwrócić zarządowi gminy.

Obrót handlowy.

§ 39. Przez obrót handlowy mąką i kaszą rozumie się zakup, załadowywanie, wyladowywanie, transport kolejowy, ko-

łowy i wodny, magazynowanie poza obrębem zakładu przemiału, mieszanie, przetwarzanie i sprzedaż mąki i kaszy.

§ 40. 1) Hurtowa sprzedaż mąki i kaszy jest to sprzedaż tych produktów zakładom detalicznej sprzedaży lub wytwórniom wyrobów mącznych, przy czym sprzedaż ta może się odbywać wyłącznie w opakowaniach z nienaruszonymi zamknięciami (etykiety i plomby).

2) Detaliczna sprzedaż mąki i kaszy jest to drobna sprzedaż tych produktów bezpośrednio konsumentom.

§ 41. W zakładach detalicznej sprzedaży mąki i kaszy oraz w wytwórniach wyrobów mącznych może znajdować się w stanie otwartym tylko jeden worek każdego gatunki mąki i kaszy.

Kontrola przemiału zboża i obrotu mąką i kaszą.

§ 42. 1) Wszelki przemiał zboża, wszystkie fazy obrotu handlowego oraz obrót gospodarczy mąką i kaszą podlega kontroli, przy czym zakłady przemiału zboża i wytwórnie wyrobów mącznych mogą być kontrolowane o każdej porze dnia i nocy.

2) W razie stwierdzenia w zakładzie przemiału zboża lub w wytwórni wyrobów mącznych nadużyć, polegających na uszczupleniu opłaty, izba skarbowa może poddać ten zakład lub wytwórnię stałemu nadzorowi skarbowemu.

§ 43. 1) Zakład przemiału zboża nie może mieć żadnego połączenia z wytwórnią wyrobów mącznych lub zakładem detalicznej sprzedaży mąki i kaszy, zarówno podlegającej opłacie, jak i wytworzonej z innego zboża niż żyto, pszenica i jęczmień.

2) W stosunku do zakładów przemiału zboża, istniejących w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, wojewódzka władza administracji ogólnej w porozumieniu z izbą skarbową może zezwolić na odstępstwa od przepisu, zawartego w ust. 1).

3) Wydane zezwolenie ulega cofnięciu:

a) w razie stwierdzenia w danym przedsiębiorstwie nadużycia, polegającego na uszczupleniu opłaty,

b) w przypadku niestosowania się przez przedsiębiorstwo do warunków, określonych w zezwoleniu.

§ 44. O zgłoszeniu zakładu przemiału zboża, wytwórni wyrobów mącznych lub hurtowej sprzedaży mąki i kaszy oraz o wydaniu potwierdzenia tego zgłoszenia zgodnie z przepisami prawa przemysłowego władza, właściwa do wydania tego potwierdzenia, bezzwłocznie zawiadamia urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych, na terenie którego znajduje się zgłoszone przedsiębiorstwo.

§ 45. 1) Jeżeli przedsiębiorca nie kieruje osobiście zakładem przemiału zboża, wytwórnią wyrobów mącznych lub zakładem hurtowej sprzedaży mąki i kaszy względnie jeżeli

przesiębiorca jest osobą prawną, powinien być ustanowiony zastępca.

2) O ustanowieniu zastępcy przedsiębiorca obowiązany jest zawiadomić powiatową władzę administracji ogólnej.

3) Na zawiadomieniu zastępca własnoręcznym podpisem powinien stwierdzić, że zastępstwo przyjmuje.

§ 46. 1) Przedsiębiorca lub ustanowiony zastępca obowiązany jest udzielać organom kontrolującym wszelkich informacyj oraz pomocy przy wykonywaniu czynności urzędowych tudzież okazywać prowadzone w przedsiębiorstwie księgi obrachunkowe i odnośne dokumenty.

2) Ponadto piekarnie obowiązane są podawać organom kontrolującym faktyczną zdolność wypieku posiadanych pieców, poświadczoną przez instytucję samorządu gospodarczego (izba przemysłowo-handlowa, izba rzemieślnicza) lub przez cech, normalny rozkurz mąki, przeciętny przypiek oraz ilość dni roboczych dla każdego pieca w ciągu badanego okresu.

§ 47. 1) W zakładach przemiału zboża, w wytwórniach wyrobów mącznych oraz w zakładach hurtowej sprzedaży mąki i kaszy worki z tymi produktami powinny być układane w sposób, umożliwiający ich przeliczenie i skontrolowanie zawieszonych na nich etykiet.

2) Wymienione w ustępie poprzedzającym zakłady i wytwórnie powinny posiadać legalizowaną wagę z odważnikami.

§ 48. 1) Zakłady przemiału zboża oraz zaklady hurtowej sprzedaży mąki lub kaszy obowiązane są do każdej przesyłki dołączać konsygnację lub inny dokument (rachunek, faktura, kolejowy list przewozowy, konosament itp.) z uwidocznieniem nazwy lub firmy i adresu swego zakładu, nazwy lub firmy i adresu odbiorcy, daty wysłania towaru, rodzaju i ilości towaru, N-ru wagonu kolejowego lub nazwy statku, a przy transportach kołowych — imienia i nazwiska przewoźnika.

2) Obrót handlowy mąką i kaszą bez dokumentów przewozowych, wymienionych w ustępie poprzedzającym, lub za dokumentami, nie zawierającymi wszystkich danych, wymienionych w poprzedzającym ustępie, jest niedozwolony.

§ 49. Zakłady detalicznej sprzedaży mąki i kaszy oraz wytwórnie wyrobów mącznych obowiązane są przechowywać w ciągu 2 lat zdjęte z opakowań z mąką i kaszą etykiety z plombami oraz dokumenty, o których mowa w § 48, otrzymane z zakładów przemiału zboża lub z zakładów hurtowej sprzedaży produktów przemiału, i na żądanie organów kontrolujących je okazywać.

§ 50. 1) Urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych przez swoje organa wykonawcze sprawują w miastach wojewódzkich, powiatowych i w miastach wydzielonych kontrolę wszystkich zakładów przemiału zboża, wytwórni wyro-

bów mącznych oraz zakładów hurtowej i detalicznej sprzedaży mąki i kaszy, a w innych miastach i gminach wiejskich — kontrolę tylko tych zakładów przemiału zboża i wytwórni wyrobów mącznych, które na rok 1938 wykupiły świadectwa przemysłowe od I do V kategorii włącznie.

Kontrola pozostałych zakładów przemiału zboża, wytwórni wyrobów mącznych oraz zakładów hurtowej i detalicznej sprzedaży mąki i kaszy należy do zakresu działania powiatowych władz administracji ogólnej i zarządów gmin przy współudziale zainteresowanych organów samorządu gospodarczego. Za wykonywanie kontroli nad obrotem mąką i kaszą przez zarządy gmin będzie przyznane wynagrodzenie, którego wysokość ustalona zostanie oddzielnym zarządzeniem.

2) Kontrolę transportu mąki i kaszy wykonują organa urzędów skarbowych akcyz i monopolów państwowych oraz powiatowych władz administracji ogólnej przy współudziale władz samorządowych i organów Polskich Kolei Państwowych.

§ 51. Zastrzeżone w oddzielnych przepisach uprawnienia organów Kontroli Skarbowej i Ochrony Skarbowej w całej pełni odnoszą się również i do zwalczania przestępstw, wynikających z naruszenia przepisów ustawy o środkach finansowych dla kształtowania cen artykułów rolniczych oraz wydanych na jej podstawie rozporządzeń.

§ 52. Do obowiązków organów kontrolujących należy:

I. w zakładach przemiału zboża:

1) sprawdzanie zgodności zapisów w księgach z dokumentami i ze stanem faktycznym zapasów mąki i kaszy oraz sprawdzanie, czy księga obrachunkowa jest prowadzona prawidłowo,

2) badanie, czy wydana do obrotu gospodarczego ilość mąki i kaszy znajduje pokrycie w przechowywanych kartach kontroli i czy karty kontroli zawierają wszystkie dane, wymagane niniejszym rozporządzeniem,

3) porównywanie ilości wypuszczonej do obrotu handlowego mąki i kaszy z pobranymi i pozostałymi etykietami w przedsiębiorstwie oraz badanie, czy przechowywane etykiety nie są uszkodzone,

4) stwierdzanie, czy zakład przemiału zboża używa przepisowych i właściwych etykiet,

5) sprawdzanie:

a) czy mąka i kasza znajdują się w przepisowych opakowaniach pod względem wagi,

b) czy waga mąki i kaszy, pozostającej na składzie w zamkniętych przepisowo opakowaniach, odpowiada wadze podanej na etykiecie i czy zamknięcia (etykiety i plomby) są nałożone w przepisowy sposób,

c) czy worki służące do opakowania mąki i kaszy, przezna-

czonej do obrotu handlowego, odpowiadają przepisom niniejszego rozporządzenia;

II. w zakładach hurtowej sprzedaży mąki — sprawdzanie:

1) czy zapisy w książce magazynowej są zgodne z dokumentami i czy księga jest prawidłowo prowadzona,

2) czy znajdujące się w składzie zapasy mąki są zgodne z zapasem książkowym,

3) czy wykazana na konsygnacjach, rachunkach, fakturach itp. dokumentach firma jest zgodna z firmą, uwidocznioną na etykietach i plombach,

4) czy worki z mąką i kaszą posiadają odpowiednie zabezpieczenia (plomby i etykiety) w stanie nienaruszonym,

5) czy mąka i kasza znajdują się w przepisowych opakowaniach pod względem wagi i jakości opakowań,

6) czy waga poszczególnych worków z mąką i kaszą jest zgodna z wagą, uwidocznioną na etykietach;

III. w zakładach detalicznej sprzedaży mąki i kaszy — sprawdzanie:

1) czy worki z mąką i kaszą posiadają odpowiednie zabezpieczenia (plomby i etykiety) w stanie nienaruszonym oraz czy waga jednostek jest zgodna z wagą, oznaczoną na etykiecie,

2) czy mąka i kasza znajduje się w przepisowych opakowaniach co do wagi i jakości worków,

3) czy zakład posiada zdjęte z opakowań etykiety oraz czy ilość ich i rodzaj odpowiada danym, zawartym w konsygnacjach, fakturach lub innych dokumentach,

4) czy tylko jeden worek każdego gatunku mąki i kaszy jest otwarty;

IV. w wytwórniach wyrobów mącznych:

1) czynności kontrolne wymienione w ust. III pkt 1, 2, 3 i 4 oraz

2) badanie zdolności produkcyjnej wytwórni celem sprawdzenia, czy zakład ten używa tylko mąki, od której została uiszczona opłata.

§ 53. 1) Kontrola transportu mąki i kaszy polega na sprawdzaniu:

a) czy worki z mąką i kaszą posiadają odpowiednie zabezpieczenia (plomby i etykiety) i czy zabezpieczenia te są w stanie nienaruszonym,

b) czy do przesyłki są dołączone wymagane niniejszym rozporządzeniem dokumenty, karty kontrolne — w obrocie gospodarczym itp., oraz czy dane, zawarte w tych dokumentach lub kartach kontroli odpowiadają rzeczywistemu stanowi przesyłki,

c) czy opakowania z mąką i kaszą są przepisowe pod względem wagi i jakości worków.

2) Organa Polskich Kolei Państwowych sprawdzają jedynie, czy do kolejowych przesyłek mąki i kaszy dołączone są dokumenty, przewidziane niniejszym rozporządzeniem, i czy waga przesyłki jest zgodna z wagą, podaną w dokumentach przewozowych.

§ 54. Poza czynnościami, wymienionymi w §§ 52 i 53, organa, powołane do kontrolowania przemiału zboża i obrotu mąką i kaszą, powinny sprawdzać, czy nie mają miejsca naruszenia innych przepisów ustawy o środkach finansowych dla kształtowania cen praduktów rolniczych i wydanych na jej podstawie rozporządzeń.

§ 55. 1) O wszelkich stwierdzonych naruszeniach obowiązujących przepisów, polegających na uszczupleniu ustanowionej opłaty, należy donosić przy dołączeniu odpowiedniego protokołu z przeprowadzonych dochodzeń właściwemu urzędowi skarbowemu akcyz i monopolów państwowych, który po wymierzeniu przypadającej opłaty prześle akta sprawy do właściwego sądu grodzkiego w celu zastosowania sankcji karnych, przewidzianych w ustawie o środkach finansowych dla kształtowania cen artykułów rolniczych.

Przedmiot przestępstwa należy, po dokonaniu oględzin, sporządzeniu dokładnego opisu i zabezpieczeniu, oddać na przechowanie właścicielowi lub innej osobie godnej zaufania z obowiązkiem przedstawienia go na każde żądanie władz sądowych lub administracyjnych.

2) O wszelkich naruszeniach innych przepisów ustawy o środkach finansowych dla kształtowania cen artykułów rolniczych i wydanych na jej podstawie rozporządzeń należy donosić powiatowej władzy administracji ogólnej przy dołączeniu odpowiedniego protokołu z przeprowadzonego dochodzenia.

Władza ta po rozpatrzeniu sprawy wydaje odpowiednie orzeczenie, a w razie stwierdzenia, że dana sprawa należy do właściwości władz sądowych, przekazuje niezwłocznie po ewentualnym uzupełnieniu dochodzeń akta sprawy właściwemu sądowi.

Księgi kontrolne.

§ 56. 1) Każde przedsiębiorstwo, trudniące się przemiałem zboża, obowiązane jest prowadzić księgę obrachunkową według załączonego wzoru Nr 11 i zamieszczonych na nim wskazówek.

2) Zakłady hurtowej sprzedaży mąki i kaszy obowiązane są prowadzić księgę magazynową według wzoru Nr 12 przy zastosowaniu się do umieszczonych na nim wskazówek.

3) Wymienione wyżej księgi winny być oparafowane przez zarząd gminy.

4) Zapisy do ksiąg winny być dokonywane nie później, jak dnia następnego do godziny 10, z wyjątkiem zapisów, dotyczących wywozu mąki i kaszy za granicę lub na obszar W. M. Gdańska, które powinny być dokonane w dniu wywozu przesyłki (§ 31 ust. 2).

5) Wpisów do ksiąg należy dokonywać wyraźnie atramentem; nie mogą one zawierać podskrobań i zamazań, a wszelkie poprawki winny być omówione.

6) Zapisy do ksiąg mogą być dokonywane zbiorowymi pozycjami dziennymi pod warunkiem jednak ich udowodnienia szczegółowymi zestawieniami poszczególnych pozycji jednostkowych w księdze szczegółowej, prowadzonej według stosowanego w danym przedsiębiorstwie wzoru.

§ 57. 1) Księgi obrachunkowe i dokumenty do nich obowiązany jest przedsiębiorca przechowywać w porządku w ciągu lat 5.

2) W razie likwidacji przedsiębiorstwa przed tym terminem księgi obrachunkowe i dokumenty powinny być złożone we właściwym urzędzie skarbowym akcyz i monopolów państwowych w ciągu 14 dni po wyczerpaniu zapasów mąki i kaszy.

Właściwość orzecznictwa.

§ 58. Orzecznictwo w sprawach, dotyczących wymiaru i poboru opłaty należy do urzędów skarbowych akcyz i monopolów państwowych, a orzecznictwo administracyjne w innych sprawach — do władz administracji ogólnej przy uwzględnieniu przepisów, zawartych w niniejszym rozporządzeniu.

Przepisy przejściowe.

§ 59. 1) Wszystkie zapasy mąki: żytniej, pszennej i jęczmiennej oraz kaszy: pszennej i jęczmiennej, znajdujące się w zakładach hurtowej sprzedąży tych artykułów, podlegają w chwili wejścia w życie przepisów niniejszego rozporządzenia przymusowemu zgłoszeniu w dwóch egzemplarzach powiatowej władzy administracji ogólnej.

2) Takiemu samemu zgłoszeniu podlegają zapasy mąki: żytniej, pszennej i jęczmiennej oraz kaszy: pszennej i jęczmiennej, znajdujące się w zakładach detalicznej sprzedaży tych produktów i w wytwórniach wyrobów mącznych, o ile przekraczają 500 kg łącznie.

3) Jeden egzemplarz zgłoszenia zatrzymuje powiatowa władza administracji ogólnej, drugi zaś po poświadczeniu zwraca przedsiębiorstwu zgłaszającemu. Egzemplarz ten powinien przedsiębiorca przechować i okazać na żądanie organów kontrolujących.

4) Wszystkie podlegające i nie podlegające zgłoszeniu zapasy produktów, o których mowa w ust. 1) i 2), znajdujące się w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia w zakładach hurtowej sprzedaży oraz w wytwórniach wyrobów mącznych, nie podlegają opłacie z tym jednak zastrzeżeniem, że do dnia 30 września 1938 r. włącznie powinny być przepisowo opakowane oraz zaopatrzone w etykiety wzoru Nr 2 (bezpłatne) i plomby, przewidziane niniejszym rozporządzeniem.

§ 60. Wszystkie zapasy mąki: żytniej, pszennej i jęczmiennej oraz kaszy: pszennej i jęczmiennej, znajdujące się w zakładach przemiału zboża, mogą być z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia wprowadzane do obrotu handlowego jedynie w przepisowych opakowaniach z odpowiednimi etykietami i plombami, przewidzianymi w tym rozporządzeniu.

Przepisy końcowe.

§ 61. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 5 września 1938 r.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski.*

(Dz. U. R. P. z 22.VIII.38 r. Nr 61, poz. 477).

88.

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 20 sierpnia 1938 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie organizacji Komisji do opiniowania o użyciu środków finansowych, gromadzonych z tytułu poboru opłat od mąki żytniej, pszennej i jęczmiennej oraz kaszy pszennej i jęczmiennej.

Na podstawie art. 8 ust. (3) ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. o środkach finansowych na popieranie gospodarczo uzasadnionego kształtowania cen artykułów rolniczych (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 447) zarządzam co następuje:

§ 1.

Komisja do opiniowania o użyciu środków finansowych, gromadzonych z tytułu poboru opłat od mąki żytniej, pszennej

i jęczmiennej oraz kaszy pszennej i jęczmiennej, która to Komisja w dalszych paragrafach będzie nazywana Komisją — powołana zostaje przy Ministerstwie Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 2.

Do zakresu działania Komisji należy:

1. Opiniowanie potrzeby i stopnia uruchomienia w danym roku gospodarczym środków nagromadzonych na podstawie ustawy z dnia 5.VIII.1938 r. o środkach finansowych na popieranie gospodarczo uzasadnionego kształtowania cen artykułów rolniczych (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 477).

2. Opiniowanie listy artykułów rolniczych, które mają być objęte akcją popierania cen oraz skali i trybu postępowania przy tej akcji.

3. Opracowywanie opinii w innych sprawach, przekazanych Komisji przez Rząd na podstawie art. 8 wymienionej ustawy.

Komisja ustala swe opinie w ramach ogólnych wytycznych, na których opierać się będzie w danym okresie gospodarczym rządowa polityka kształtowania cen artykułów rolniczych.

§ 3.

W skład Komisji wchodzą:

a) Przewodniczący, powołany przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Skarbu, z poza grona funkcjonariuszów państwowych;

b) stali delegaci w ilości: 7-miu od Związku Izb i Organizacyj Rolniczych, 2-ch od Związku Izb Przemysłowo - Handlowych, jednego od Związku Izb Rzemieślniczych oraz

c) powołani przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych: jeden przedstawiciel Związku Rewizyjnego Spółdzielni Rolniczych i Zarobkowo-Gospodarczych R. P. w Warszawie, jeden przedstawiciel Związku Spółdzielni Spożywców „Społem“, jeden przedstawiciel Zawodowych Związków pracowników umysłowych oraz jeden przedstawiciel Zawodych Związków pracowników fizycznych.

Każdy z członków Komisji ma swego zastępcę, powołanego w analogiczny sposób; zastępcę Przewodniczącego Komisji mianuje Minister Rolnictwa i Reform Rolnych spośród członków Komisji.

§ 4.

Komisja działa na podstawie regulaminu, który wyda Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 5.

Posiedzenia Komisji odbywają się w miarę potrzeby, nie rzadziej wszakże niż 4 razy w ciągu roku.

§ 6.

Zamiejscowym członkom Komisji Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych zwracać będzie koszty podróży według norm przysługujących urzędnikom państwowym, pobierającym uposażenie grupy VI.

§ 7.

Dla prowadzenia biura Komisji Minister Rolnictwa i Reform Rolnych wyznaczy urzędnika spośród funkcjonariuszy Ministerstwa.

§ 8.

Kadencja Komisji trwa od 1 sierpnia do 31 lipca roku następnego.

§ 9.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 5 września 1938 r.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *Jul. Poniatowski.*

(Monit. Pols. z 23.VIII.38 r. Nr 191, poz. 366).

89.

REGULAMIN KOMISJI

do opiniowania o użyciu środków finansowych, gromadzonych z tytułu poboru opłat od mąki żytniej, pszennej, jęczmiennej oraz kaszy pszennej i jęczmiennej, wydany przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Skarbu w dniu 20 sierpnia 1938 r.

Na podstawie art. 8 ust. (3) ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. o środkach finansowych na popieranie gospodarczo uzasadnionego kształtowania cen artykułów rolniczych (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 447) zarządzam co następuje:

§ 1.

Posiedzenia Komisji zwołuje jej przewodniczący w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych według uznania, bądź na żądanie co najmniej $^1/_3$ członków Komisji, wyrażonego pisemnie.

Zaproszenia na posiedzenie, zawierające datę, godzinę, miejsce i porządek dzienny posiedzenia (wraz z protokółem poprzedniego posiedzenia) powinny być rozesłane pod adresem członków Komisji i ich zastępców co najmniej na 7 dni przed wyznaczonym terminem. W przypadkach szczególnie nagłych powyższy okres może być skrócony, a nawet dopuszczalne jest zwołanie posiedzenia w drodze telefonicznej lub telegraficznej, przy jednoczesnym jednak podaniu porządku dziennego.

§ 2.

Do prawomocności posiedzeń i uchwał Komisji wymagana jest obecność Przewodniczącego lub jego zastępcy i przynajmniej 8-miu członków lub ich zastępców.

Przewodniczący oraz każdy z członków Komisji posiada prawo jednego głosu.

Zastępca członka Komisji może brać udział w posiedzeniu Komisji, na którym obecny jest członek, kótrego zastępuje, wówczas jednak nie przysługuje mu prawo głosowania. W posiedzeniach Komisji mogą brać udział i zabierać głos w obradach przedstawiciele zainteresowanych Ministerstw, jednakże nie przysługuje im prawo głosowania.

Uchwały Komisji zapadają większością głosów, przy czym w razie równości głosów decyduje głos Przewodniczącego.

§ 3.

Wnioski członków Komisji nie objęte porządkiem dziennym należy kierować do biura Komisji. O wprowadzeniu tych wniosków na porządek dzienny danego posiedzenia Komisji decyduje Przewodniczący.

§ 4.

Z obrad Komisji sporządzony jest każdorazowo protokół. Wnioski mniejszości muszą być zaprotokółowane.

§ 5.

Biuro Komisji jest obowiązane:

1. przygotowywać w porozumieniu z Przewodniczącym porządek dzienny obrad Komisji;

2. utrzymywać ewidencję stanu rachunku sum, o których mowa w art. 1 ustawy z dn. 5.VIII. 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 447);

3. prowadzić protokół obrad Komisji.

§ 6.

Protokół posiedzenia Komisji powinien być rozesłany najpóźniej 7 dnia po odbyciu danego posiedzenia wszystkim członkom Komisji i ich zastępcom.

O ile którykolwiek uczestnik danego posiedzenia spośród członków Komisji lub ich zastępców zgłosi w ciągu 7 dni od daty rozesłania protokółu poprawkę do treści protokółu, powinna być w protokóle uczyniona odpowiednia adnotacja.

§ 7.

Przewodniczący przedkłada Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych uchwały Komisji oraz referuje wnioski mniejszości.

§ 8.

Nieusprawiedliwiona nieobecność na dwóch następujących po sobie posiedzeniach danego członka Komisji uprawnia Przewodniczącego stosownie do charakteru członka:

a) do wystąpienia z wnioskiem o zmianę delegata do instytucji delegującej,

b) do wystąpienia z wnioskiem do Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych o zmianę przedstawiciela instytucji powołanej do udziału w Komisji.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *Jul. Poniatowski.*

Warszawa, dnia 20 sierpnia 1938 r.

(Monit. Pols. z 23.VIII.1938 r. Nr 191, poz. 367).

90.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 2 września 1938 r.

wydane co do § 1 w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych — o ustaleniu wysokości opłaty od mąki i kaszy oraz o poborze tej opłaty.

Na podstawie art. 4 ust. (2) i (3) ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 447) o środkach finansowych na popieranie gospodarczo uzasadnionego kształtowania cen artykułów rolniczych zarządzam co następuje:

§ 1. Wysokość opłaty na cele gospodarczo uzasadnionego kształtowania cen artykułów rolniczych na rynku wewnętrznym, od mąki żytniej, pszennej i jęczmiennej oraz od kaszy pszennej i jęczmiennej ustala się na 3 złote od 100 kg mąki lub kaszy.

§ 2. Zarządza się z dniem 5 września 1938 r. pobór opłaty ustalonej w § 1.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 5 września 1938 r.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski.*

(Dz. U. R. P. z 2.IX.38 r. Nr 65, poz. 491).

POZA WYŻEJ WYMIENIONYMI UKAZAŁY SIĘ NASTĘPUJĄCE USTAWY I ROZPORZĄDZENIA.

Ustawa z dnia 30 lipca 1938 r. o przejęciu ubezpieczalni Krajowej w Poznaniu przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. R. P. z 6.VIII. 1938 r. Nr 56, poz. 446).

Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 26 lipca 1938 r. w sprawie dokonywania zgłoszeń przez pracodawców rolnych, sposobu ryczałtowania i uiszczania składek za ubezpieczenie od wypadków w zatrudnieniu i chorób zawodowych oraz o zasadach obliczania tych składek, wydane w zakresie §§ 2, 3, 5, 11 i 13 w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych (Dz. U. R. P. z 12.VIII.38 r. Nr 59, poz. 459).

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 29 lipca 1938 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie częściowej zmiany taryfy celnej wywozowej (Dz. U. R. P. z 12.VIII.38 r. Nr 59, poz. 461).

Zarządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 12 sierpnia 1938 r. w sprawie zatwierdzenia taryfy składek za ubezpieczenie od wypadków w zatrudnieniu i chorób zawodowych w rolnictwie i leśnictwie (Monit. Pol. z 13.VIII.38 r. Nr 184, poz. 346).

Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu z 12 sierpnia 1938 r. w porozumieniu z Ministrami: Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych

o wykazie instytucyj, za których pośrednictwem będą wydawane zaświadczenia Ministerstwa Przemysłu i Handlu na wolny od cła wywóz raków żywych słodkowodnych oraz o trybie postępowania przy wydawaniu tychże zaświadczeń (Monit. Pols. z 16.VIII.38 r. Nr 185, poz. 350).

Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12 sierpnia 1938 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o wydawaniu zaświadczeń na wolny od cła wywóz masła (Monit. Pols. z 20.VIII.38 r. Nr 189, poz. 364).

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1938 r. o tymczasowym wprowadzeniu w życie postanowień porozumienia z dnia 16 lipca 1938 r. między Polską a Finlandią o cleniu serów pochodzenia finlandzkiego (Dz. U. R. P. z 29.VIII.38 r. Nr 63, poz. 482).

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 22 sierpnia 1938 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 26 kwietnia 1938 r. o zniżkach celnych i zwolnieniach od cła (Dz. U. R. P. z 30.VIII.38 r. Nr 64, poz. 486).

Zarządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20 sierpnia 1938 r. w sprawie uzupełniającego wyboru radców przez społeczne organizacje rolnicze do Rady Wielkopolskiej Izby Rolniczej (Monit. Pols. z 3.IX.38 r. Nr 201, poz. 406).

91.

ZARZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 18 sierpnia 1938.

w sprawie organizacji służby aprowizacyjnej.

Stosownie do postanowienia § 5 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 18 sierpnia 1938 r. o regulowaniu cen przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 466) oraz § 5 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 18 sierpnia 1938 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o regulowaniu cen detalicznych nafty i węgla (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 467) podaję do wiadomości i stosowania regulamin komisyj cen przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów oraz komisyj cen detalicznych nafty i węgla.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych *J. Poniatowski*

Załącznik do zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 18 sierpnia 1938 r.

REGULAMIN

komisyj cen przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów oraz komisyj cen detalicznych nafty i węgla.

§ 1.

Posiedzenia komisyj zwołują przewodniczący w razie potrzeby z własnej inicjatywy lub na wniosek przynajmniej 2-ch członków.

§ 2.

Przewodniczący zawiadamia członków komisji i ich zastępców o terminie, miejscu i porządku obrad pisemnie przynajmniej na 24 godziny przed posiedzeniem.

§ 3.

Sprawy objęte porządkiem obrad referuje oraz dyskusję nad niemi otwiera przewodniczący.

§ 4.

W posiedzeniach mogą brać udział z głosem doradczym za zgodą przewodniczącego przybrani przez członków wzgl. ich zastępców rzeczoznawcy do spraw objętych porządkiem obrad.

§ 5.

Komisje wydają opinie w formie pisemnej.

§ 6.

Posiedzenie jest ważne przy obecności co najmniej 2-ch członków wzgl. ich zastępców.

§ 7.

Rozbieżne opinie wymagają szczegółowego pisemnego uzasadnienia.

§ 8.

Protokół obrad komisji prowadzi wyznaczony przez przewodniczącego urzędnik.

§ 9.

Protokół obrad musi zawierać poza wymienieniem czasu i miejsca posiedzenia oraz nazwisk obecnych na posiedzeniu, wydane opinie i ich umotywowanie.

92.

PISMO OKÓLNE MINISTERSTWA R. i R. R.

Nr W. III. 26/23 z dnia 20 sierpnia 1938 r.

w sprawie postanowień weterynaryjnych, zawartych w załącznikach C i D do Umowy Polsko-Niemieckiej z 1 lipca 1938 r. oraz instrukcji dla lekarzy weterynaryjnych w sprawie wykonania wymienionych postanowień.

Przesyłając w załączeniu tekst postanowień weterynaryjnych zawartych w załącznikach C i D. do Umowy Gospodarczej Polsko-Niemieckiej, podpisanej w Berlinie w dniu 1 lipca 1938 r. oraz instrukcję dla lekarzy weterynaryjnych w sprawie wykonania wymienionych postanowień, Ministerstwo komunikuje, co następuje:

postanowienia powyższe wchodzą w życie z dniem 1 września 1938 r.; równocześnie tracą moc obowiązującą:

załącznik C do Umowy Gospodarczej między Rzecząpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką z dnia 4.XI. 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 83, poz. 512 i Dz. U. R. P. Nr 14 z 1937 r., poz. 93),

porozumienie Sanitarno-Weterynaryjne między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Austriacką z dnia 11.X.1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 2 z 1935 r.),

pisma okólne Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych Nr Nr W. III.26. B/35 z dnia 20.XI. i 12.XII.1935 r., W. III. 26/6 z dnia 3.III.1936 r. i W. III. 26/9 z dnia 10.VII.1937 r.

W związku z powyższym Ministerstwo prosi o wydanie dalszych potrzebnych zarządzeń.

Dr Stanisław Krauss

w. z. Główny Inspektor Weterynarii.

Otrzymują wszystkie Urzędy Wojewódzkie i Komisariat Rządu m. st. Warszawy.

Załącznik do Nr W.III.26/2.

ZAŁĄCZNIK C.

Do przywozu do Niemiec dopuszczone są:

I. Jednokopytowe (konie, osły, muły, muło-osły),

a) wałachy zwierząt jednokopytowych,

b) ogiery i klacze zwierząt jednokopytowych (te ostatnie będą jednakże dopuszczone do przywozu dopiero po upływie czterech lat od urzędowego oświadczenia o wygaśnięciu zarazy stadniczej w Polsce).

c) Konie rzeźne bezpośrednio do rzeźni w Wiedniu.

Dla przywozu zwierząt jednokopytowych obowiązują następujące warunki:

1. Zwierzęta jednokopytowe winny być zaopatrzone przy przywozie w urzędowe lekarsko-weterynaryjne świadectwa pochodzenia i zdrowia, wystawione w dwóch językach według brzmienia załączonego *wzoru a.*

   Zwierzęta jednokopytowe winny być oznakowane numerami, wypalonymi na kopytach lub wyciśniętymi na plombach, umieszczonych na grzywach. Numery wypalone na kopytach lub wyciśnięte na plombach winny być wymienione w świadectwach.

2. Zwierzęta jednokopytowe podlegają przy przywozie badaniu weterynaryjno-policyjnemu.

   Transporty dotknięte zarazą, podejrzane o zarazę, podejrzane o zarażenie się i takie, które nie odpowiadają wymienionym wyżej warunkom, będą odesłane z powrotem.

3. Co do gęstości ładowania zwierząt jednokopytowych do wagonów kolejowych obowiązują przepisy o ochronie zwierząt tego kraju, w którym zwierzęta są przewożone.

4. Przeprowadzanie badań krwi przy przywozie koni rzeźnych nie będzie stosowane.

5. Przewidziany pod b) zakaz przywozu ogierów i klaczy nie będzie stosowany przy przywozie koni rzeźnych.

II. Świnie żywe drogą morską do granicznych rzeźni w portach morskich.

Nie naruszając postanowień ustawy Rzeszy o zaraźliwych chorobach zwierzęcych z dnia 26-go czerwca 1909 r. (Reichsgesetzblatt str. 519) odnośnie do przywozu żywych świń z Polski do niemieckich granicznych rzeźni w portach morskich obowiązuje co następuje:

1. Na przywóz wymagane jest osobne zezwolenie weterynaryjno-policyjne, które wygasa, o ile nie zrobiono zeń użytku w ciągu trzech miesięcy.

2. Na świnie przywożone należy dostarczyć urzędowe lekarsko-weterynaryjne świadectwa pochodzenia i zdrowia, wystawione w dwóch językach, według brzmienia załączonego *wzoru b*.

Świadectwa muszą uwidaczniać ilość sztuk zwierząt oraz ewentualne znaki szczególne, n.p. znaczek uszny, wypalone piętno, znak barwny.

Dla świń załadowanych na tym samym statku mogą być wystawione zbiorowe świadectwa.

Świadectwa mają ważność pięciodniową.

Jeśli ten termin upłynie w czasie przewozu, to świnie w celu utrzymania ważności świadectw przez dalsze pięć dni, muszą być ponownie badane przez państwowego lub przez Państwo do tego upoważnionego lekarza weterynaryjnego i wynik badania musi być przezeń zaznaczony na świadectwach.

3. Podczas przewozu koleją do portu załadowczego, przeładowanie, wyładowanie lub doładowanie nie są dozwolone, z wyjątkiem wypadków siły wyższej.

O ile w drodze okaże się konieczność wyładowania chorych lub padłych zwierząt, to właściwy urzędowy lekarz weterynaryjny winien zaznaczyć na urzędowym lekarsko-weterynaryjnym świadectwie przyczynę zachorowania lub padnięcia.

4. Przy wyładowaniu ze statku świnie podlegają urzędowemu badaniu lekarsko-weterynaryjnemu.

Urzędowe stwierdzenie, czy zachodzi wypadek zarazy lub podejrzenia o zarazę, będzie odbywać się z uwzględnieniem wszelkich używanych metod rozpoznawczych.

Transporty dotknięte zarazą, podejrzane o zarazę, podejrzane o zarażenie się i takie, które nie odpowiadają wyżej wymienionym warunkom, nie będą dopuszczone do przywozu.

Z powodu stwierdzenia pojedyńczych wypadków różycy świń i w razie stwierdzenia gruźlicy nie nastąpi odesłanie z powrotem całych transportów.

Poza tym także, przy odesłaniu z powrotem całych transportów, postępować się będzie z największą oględnością dla uniknięcia strat gospodarczych.

O odesłaniu z powrotem transportów niemiecka władza weterynaryjno-policyjna zawiadomi telegraficznie właściwą władzę polskiego portu załadowczego. Rząd Polski poda Rządowi Niemieckiemu do wiadomości nazwy właściwych władz portowych.

5. Co do traktowania zwierząt w granicznych rzeźniach w portach morskich obowiązują wydane dla tych zakładów ogólne postanowienia.

III. żywe ptactwo domowe, przeznaczone do tuczenia i do uboju (gęsi, kaczki, kury, perlice, indyki i gołębie) pod następującymi warunkami:

1. Przywóz wymaga osobnego zezwolenia weterynaryjno-policyjnego, które wygasa, o ile nie zrobiono zeń użytku w ciągu trzech miesięcy.
2. Na ptactwo należy dostarczyć świadectw wystawionych w dwóch językach według brzmienia załączonego *wzoru c*.
3. Ptactwo może być przywożone przez wszystkie do tego dopuszczone graniczne miejsca przejściowe. Graniczne miejsce przejściowe winno być wymienione we wniosku o udzielenie zezwolenia.

   Przywóz ptactwa za pomocą przepędu nie jest dozwolony.

   Rząd Niemiecki poda Rządowi Polskiemu wykaz granicznych miejsc przejściowych.
4. Ptactwo podlega przy przywozie badaniu przez granicznego lekarza weterynaryjnego; w tym celu ptactwo winno być przedstawione z krótko obciętymi piórami ogona.

   Transporty dotknięte zarazą, podejrzane o zarazę, podejrzane o zarażenie się i takie, które nie odpowiadają wyżej wymienionym warunkom, będą odesłane z powrotem. O odesłaniu z powrotem powinno być powiadomione właściwe miejscowe starostwo.
5. Odstawienie przesyłki z granicznego miejsca przejściowego do stacji przeznaczenia ma się dokonywać w wagonach kolejowych zaplombowanych i zaopatrzonych w nalepki z napisem „zagraniczne ptactwo podlegające odosobnieniu“.

   Wagony kolejowe winny być tak urządzone, aby wydzieliny zwierzęce, pasza, podściółka i tym podobne nie mogły wypadać; w szczególności podłogi wagonów winny być nieuszkodzone, a ściany boczne dotykające podłogi winny być do wysokości najmniej 15 cm uszczelnione deskami.
6. Przywóz jest dozwolony tylko do tuczarni lub rzeźni drobiu, które są do tego specjalnie przez Rząd Niemiecki dopuszczone.

   Rząd Niemiecki poda do wiadomości Rządowi Polskiemu spis dopuszczalnych zakładów, a później corocznie podawać będzie zmiany zaszłe w spisie.
7. W wypadku, o ile wyniknie potrzeba przywozu drobiu do tuczenia i do uboju z Polski drogą morską do Niemiec, Rząd Niemiecki wyraża na to zasadniczą zgodę. Odnośne postanowienia ustalone zostaną przez obydwa Rządy.

IV. Bite świnie do fabryk wyrobów mięsnych, specjalnie dopuszczonych przez Rząd Niemiecki dla sprowadzania mięsa wieprzowego z Polski, na warunkach następujących:

1. Dla przywozu obowiązują postanowienia niemieckiej ustawy Rzeszy o badaniu mięsa z 3-go czerwca 1900 r. Reichsgesetzblatt str. 547).
2. Przywóz wymaga osobnego zezwolenia weterynaryjno-policyjnego, które wygasa, o ile nie zrobiono zeń użytku w ciągu trzech miesięcy.
3. Świnie muszą być bite w publicznych lub eksportowych rzeźniach do tego dopuszczonych przez Rząd Polski i pozostających pod stałym nadzorem lekarsko-weterynaryjnym. Wykaz dopuszczonych rzeźni publicznych i eksportowych zostanie podany przez Rząd Polski do wiadomości Rządowi Niemieckiemu przed wejściem w życie niniejszej umowy. Ewentualne późniejsze zmiany w wykazie będą komunikowane przez Rząd Polski Rządowi Niemieckiemu.
4. Na przywożone świnie należy dostarczyć urzędowe lekarsko-weterynaryjne świadectwa pochodzenia i zdrowia, wystawione w dwóch językach według brzmienia *wzoru d.* Świadectwo to należy wystawiać na podstawie świadectw miejsca pochodzenia, przedstawionych przy uboju.
5. Podłogi wagonów kolejowych, w których świnie bite są przewożone, muszą być tak uszczelnione, by sok mięsny nie mógł przez nie przeciekać.

Va) Świeże wątroby wieprzowe do fabryk wyrobów mięsnych specjalnie dopuszczonych przez Rząd Niemiecki dla sprowadzania wątrób wieprzowych z Polski na warunkach następujących:

1. Dla przywozu obowiązują postanowienia niemieckiej ustawy o badaniu mięsa z 3 czerwca 1900 r. (Reichsgesetzblatt str. 547, 1935 I str. 1447). Przywóz może zatem odbywać się tylko w takim zakresie i do takiego czasu, jak to jest ogólnie dopuszczalne w myśl niemieckich postanowień o badaniu mięsa.
2. Przywóz wymaga osobnego zezwolenia weterynaryjno-policyjnego, które wygasa, o ile nie zrobiono zeń użytku w ciągu 3 miesięcy.
3. Świeże wątroby muszą pochodzić ze świń, które zostały poddane ubojowi w pozostających pod stałym nadzorem lekarsko-weterynaryjnym rzeźniach publicznych lub eksportowych, dopuszczonych przez Rząd Polski dla wywozu bitych świń do Niemiec stosownie do IV. 3 załącznika C.

4. Na przywożone świeże wątroby wieprzowe należy dostarczyć urzędowe lekarsko - weterynaryjne świadectwo zdrowia, wystawione w dwóch językach, według brzmienia załączonego *wzoru e.* Świadectwa te winny być wystawiane na podstawie świadectw miejsca pochodzenia, przedstawionych przy uboju.
5. Podłogi wagonów kolejowych, które będą w Niemczech używane do transportu świeżych wątrób, muszą być tak uszczelnione, by sok mięsny nie mógł przez nie z wagonu wyciekać.

b) Na tych samych warunkach mogą być przywożone także świeże serca świń, nerki świń albo ośrodki świń (język, przełyk, tchawica, płuca, serce i wątroba w naturalnym połączeniu).

VI. Narządy zwierzęce o wewnętrznym wydzielaniu, pochodzące ze zwierząt rzeźnych, przeznaczone do wytwarzania preparatów organoterapeutycznych.

1. Do przywozu będą dopuszczone pod niżej przytoczonymi warunkami następujące narządy wewnętrzne: tarczyce-glandulae thyreoideae, gruczoly przytarczowe (Epithel-Körperchen) — glandulae parathyreoideae, gruczoły nadnerkowe — glandulae suprarenales, jądra — testes, jajniki — ovaria, przysadka mózgowa — hypophysis cerebri, szyszynka — epiphysis cerebri, trzustka — pancreas, grasica — thymus, śledziona — lien, wątroba świni — hepar suis.
2. Przywóz wymaga osobnego zezwolenia weterynaryjno-policyjnego, które wygasa, o ile nie zrobiono zeń użytku w ciągu 3 miesięcy.
3. Narządy muszą pochodzić ze zwierząt w pełni sił, poddanych ubojowi w rzeźniach publicznych lub eksportowych, specjalnie do tego dopuszczonych przez Rząd Polski, pozostających pod stałym nadzorem lekarsko - weterynaryjnym. Spis dopuszczonych zakładów rzeźniczych i rzeźni eksportowych Rząd Polski zakomunikuje Rządowi Niemieckiemu; również ewentualne późniejsze zmiany spisu będą każdorazowo komunikowane.
4. Na narządy należy dostarczyć urzędowe lekarsko-weterynaryjne świadectwa zdrowia, wystawione w dwóch językach, według brzmienia załączonego *wzoru f.*
5. Dla przywozu obowiązują przepisy § 29 postanowień wykonawczych D niemieckiej ustawy o badaniu mięsa, dotyczące uniemożliwienia spożycia przez ludzi. Przywóz może jednak odbywać się tylko przez punkty wejściowe, w których znajdują się stacje badania mięsa zagranicznego. Tym stacjom należy przedstawić narządy wraz

z urzędowymi lekarsko-weterynaryjnymi świadectwami zdrowia.

6. Narządy nie mogą być wprowadzone w stanie suchym sproszkowanym.

7. Przywóz narządów ma się odbywać w nieprzepuszczalnym i pewnym opakowaniu bezpośrednio do zakładów przetwórczych.

VII. Mięso wieprzowe przyrządzone, o ile wskutek odpowiednich zabiegów utraciło właściwości świeżego mięsa, również w wewnętrznych warstwach, a przez zastosowanie odpowiednich zabiegów nie może ich odzyskać, zgodnie z postanowieniami ustawy Rzeszy Niemieckiej o badaniu mięsa z dnia 3-go czerwca 1900 r. (Reichgesetzblatt str. 547).

Dla przyrządzonego mięsa należy dostarczyć urzędowe lekarsko-weterynaryjne świadectwa zdrowia, wystawione w dwóch językach według brzmienia *wzoru g*.

VIII. Smalec wieprzowy, uzyskany przez wytopienie, i łój wołowy, otrzymany w taki sam sposób, zgodnie z postanowieniami ustawy Rzeszy niemieckiej o badaniu mięsa z dnia 3-go czerwca 1900 r. (Reichsgesetzblatt str. 547).

IX. Jelita w stanie zupełnego wyschnięcia na powietrzu i skóry surowe, odpadki skór w stanie zupełnego wyschnięcia na powietrzu, jak również pozbawione miękkich części kopyta, racice i rogi, w stanie zupełnego wyschnięcia na powietrzu.

1. Zastrzega się możność żądania świadectw pochodzenia i zdrowia o ileby z powodu przywozu wyżej wspomnianych części zwierzęcych powstać miały niedomagania natury weterynaryjno - policyjnej.

2. Dla przywozu do Niemiec kości obowiązują wydane w tym zakresie osobne postanowienia niemieckie.

X. Całkowicie przesolone jelita i skóry jak również całkowicie przesolone odpadki skór na podstawie osobnego zezwolenia weterynaryjno - policyjnego, które wygasa, o ile nie zrobiono zeń użytku w przeciągu trzech miesięcy.

Dla przywozu należy dostarczyć urzędowe lekarsko - weterynaryjne świadectwa zdrowia według brzmienia *wzoru h* względnie *i*.

Postanowienia ustawy Rzeszy Niemieckiej o badaniu mięsa z dnia 3-go czerwca 1900 r. (Reichsgesetblatt str. 547) postają nienaruszone.

XI. Ptactwo domowe w stanie bitym.

Ptactwo domowe może być przewożone tylko oskubane poza tym wole winno być opróżnione, u chudego ptactwa winny być także wyjęte jelita.

XII. Wełna, włosie, szczecina i pierze w stanie zupełnie suchym i mocno opakowane w workach dla bezpośredniego przywozu do zakładów przeróbki.

1. Przywóz wymaga osobnego zezwolenia weterynaryjno-policyjnego, które wygasa, jeżeli nie zrobiono zeń użytku w przeciągu trzech miesięcy.
2. Zastrzega się możność żądania świadectw pochodzenia i zdrowia na wełnę, jeżeli w Polsce pojawi się ospa owcza.
3. Wełna przerobiona lub fabrycznie wyprana, jak również takie samo włosie zwierząt przeżuwających i taka sama szczecina świńska, dalej przerobione pierze, mogą być przywożone bez zezwolenia weterynaryjno-policyjnego.

XIII. Zwierzyna upolowana.

1. Przywóz zwierzyny racicowej wymaga osobnego zezwolenia weterynaryjno-policyjnego, które wygasa, o ile nie zrobiono zeń użytku w przeciągu trzech miesięcy.

   Dla przywozu należy dostarczyć urzędowe lekarsko-weterynaryjne świadectwa zdrowia według brzmienia załącznika *wzoru k*.

   Przywóz dzików podlega poza tym postanowieniom ustawy Rzeszy Niemieckiej o badaniu mięsa z 3-go czerwca 1900 r. (Reichsgesetzblatt str. 547).
2. Przywóz drobnej zwierzyny upolowanej oraz ptactwa dzikiego upolowanego nie podlega ograniczeniom weterynaryjno-policyjnym.

XIV. Siano i słoma.

1. Przywóz wymaga osobnego zezwolenia weterynaryjno-policyjnego, które wygasa, o ile nie zrobiono zeń użytku w ciągu trzech miesięcy.
2. Dla przywozu należy dostarczyć urzędowe lekarsko-weterynaryjne świadectwa według brzmienia *wzoru l*.

XV. Masło, jaja, ryby, raki.

Przewóz nie podlega żadnym ograniczeniom weterynaryjno-policyjnym.

Postanowienia końcowe.

1. Jako podejrzane o zarażenie się uważane są przesyłki zwierząt, które:
   a) stykały się z zarażonymi lub podejrzanymi o zarazę przesyłkami zwierząt,
   b) znajdowały się na zakażonych okrętach, wagonach kolejowych, rampach, stajniach, placach itp. przed ich odkażeniem,

c) w inny dowiedziony sposób stykały się z materiałem zakaźnym.

We wszystkich wymienionych pod a), b) i c) wypadkach przesyłki zwierząt muszą być wrażliwe na odnośną zarazę.

2. Wymienione pod IV do XIII części zwierząt i surowce zwierzęce, które pochodzą z dotkniętych zarazą lub podejrzanych o zarazę zwierząt, albo które nie odpowiadają wymienionym powyżej warunkom, zostaną odesłane z powrotem.

   To samo analogicznie dotyczy siana i słomy.

3. Dla przewozu zwierząt, części zwierząt i surowców zwierzęcych przez Kanał Cesarza Wilhelma (Kiloński) obowiązują odnośne postanowienia porozumienia polsko-niemieckiego, dotyczące przewozu prez ten kanał, według załącznika do protokółu między Rządem Polskim i Rządem Rzeszy z dnia 7-go marca 1934 r.

   Przewóz siana i słomy przez Kanał Cesarza Wilhelma (Kiloński) jest dozwolony bez ograniczenia weterynaryjno-policyjnego.

4. Rząd Rzeszy komunikować będzie bezzwłocznie Rządowi Polskiemu o wszelkich uchybieniach przeciwko postanowieniom przewozowym, które zostaną urzędowo stwierdzone ze strony niemieckiej, jak też o wszelkich wypadkach odesłania z powrotem transportów żywych zwierząt, części zwierząt oraz surowców zwierzęcych, siana i słomy.

5. Rząd Rzeszy komunikować będzie również Rządowi Polskiemu o wypadkach zawleczenia zarazy zwierzęcej z Niemiec do Polski lub w wypadkach, gdy zachodzi podejrzenie takiego zawleczenia.

6. Przy przywozie zwierząt rzeźnych z Polski przez Czechosłowację do Austrii będą przyjmowane także transporty przychodzące w stanie zarażenia. Takie przysyłki będą oddane do natychmiastowego uboju według wskazań policji weterynaryjnej na koszt uprawnionego do dysponowania nimi.

7. Jeżeli przy przywozie żywych zwierząt z Polski do kraju Austrii upłynie termin ważności towarzyszących świadectw zdrowia w czasie przewozu przez Czechosłowację, ważność tych świadectw winna być uważana za przedłużoną.

8. Jeżeli na obszarze jednej z układających się Stron zostanie stwierdzony księgosusz, zaraza płucna bydła rogatego, zaraza stadnicza lub pryszczyca, ta ostatnia w postaci złośliwej ze zwiększoną śmiertelnością, Rząd drugiej Strony zostanie bezpośrednio zawiadomiony

w drodze telegraficznej o wybuchu i rozszerzeniu się zarazy.

Wzór a

Urzędowe lekarsko - weterynaryjne świadectwo pochodzenia i zdrowia dla zwierząt jednokopytowych.

Ważne 8 dni.

Nr dziennika .... Województwo .... Powiat ... Nr wagonu .... Stacja załadowania ....

Posiadacz zwierzęcia: Imię i nazwisko .... Miejsce zamieszkania ....

Rodzaj i opis zwierzęcia (płeć, wiek, maść, oznaki, wysokość według miary laskowej) ....

Znaki szczególne*) ....

Miejsce pochodzenia ....

Świadectwo to jest wystawione na podstawie: Dowodu tożsamości Nr ....**) Świadectwa miejsca pochodzenia Nr .... Urzędu Gminy ....

Ze strony urzędowego lekarza weterynaryjnego poświadcza się niniejszym, że powyżej szczegółowo opisanę zwierzę jednokopytowe:

1. zostało przy załadowaniu zbadane przez urzędowego lekarza weterynaryjnego i uznane za wolne od objawów chorób przenośnych;

2. pochodzi z miejsowości, w których nie panują choroby urzędowo zwalczane, przenośne na zwierzęta jednokopytowe, i w okresie ostatnich 40 dni nie panowały.

.... dnia .... 19 .... ,

(pieczęć służbowa) Urzędowy lekarz weterynaryjny ....

---

*) Tutaj należy wpisać także numery palone na kopytach lub wyciśnięte na plombach na grzywach.

**) Zbędne należy skreślić.

Wzór b.

Urzędowe lekarsko - weterynaryjne świadectwo pochodzenia i zdrowia dla żywych świń.

Ważne 5 dni.

Nr dziennika .... Województwo .... Powiat .... Nr wagonu .... Stacja załadowania ....

Wysyłający świnie (nadawca): Imię i nazwisko .... Miejsce zamieszkania ....

Ilość i ewentualne znaki szczególne świń ....

Świadectwo to jest wystawione na podstawie świadectw miejsca pochodzenia urzędów gminnych.

Ze strony urzędowego lekarza weterynaryjnego poświadcza się niniejszym, że:

1. świnie powyżej bliżej opisane zostały przy załadowaniu zbadane przez urzędowego lekarza weterynaryjnego i uznane za wolne od objawów chorób przenośnych;
2. miejscowości pochodzenia i okolica w promieniu 25 km. od miejcowości pochodzenia są od 40 dni wolne od pryszczycy;
3. miejscowości pochodzenia i okolica w promieniu 10 km. od miejscowości pochodzenia są od 40 dni wolne od pomoru i zarazy świń;
4. Rzeczpospolita Polska jest od 1 roku wolna od księgosuszu.

...., dnia .... 19 .... r.

(Pieczęć służbowa) Urzędowy lekarz weterynaryjny ....

Wzór c.

Urzędowe lekarsko - weterynaryjne świadectwo pochodzenia i zdrowia dla drobiu.

Ważne 5 dni.

Ze strony urzędowego lekarza weterynaryjnego poświadcza się niniejszym, że poniżej wymieniona przesyłka drobiu przeznaczonego do tuczenia i uboju .... gęsi .... kaczki .... kury ....

perlice .... indyki .... gołębie własność pana .... przeznaczona dla .... w .... załadowana do wagonu Nr .... w klatkach .... w paczkach została prze niego zbadana i uznana za wolną od objawów chorób przenośnych

Miejscowości pochodzenia tego drobiu były w dniu wysyłki i 14 dni przed tym wolne od zaraźliwych chorób drobiu zwalczanych urzędowo.

Stacja przeznaczenia ....

...., dnia .... 19 .... r.

(Pieczęć służbowa) Urzędowy lekarz weterynaryjny ....

Wzór d.

Urzędowe lekarsko - weterynaryjne świadectwo pochodzenia i zdrowia dla bitych świń.

Ze strony urzędowego lekarza weterynaryjnego poświadcza się niniejszym, że świnie poddane ubojowi w rzeźni publicznej, pozostającej pod stałym dozorem lekarza weterynaryjnego w ....*) w rzeźni eksportowej, pozostającej pod stałym nadzorem lekarza weterynaryjnego w ....*) przeznaczone do przywozu do Niemiec, w ilości ....

1. pochodzą z miejscowości, w których pomór i zaraza świń nie panują, i które, jak również ich okolica w promieniu 10 km. są wolne od przyszczycy;

2. zostały zbadane przed ubojem i po uboju przez upoważnionych do tego przez Państwo lekarzy weterynaryjnych i nie zostały uznane za chore.

Świadectwo to zostało wystawione na podstawie świadectw miejsca pochodzenia wydanych przez urzędy gminne.

...., dnia .... 19 .... r.

(Pieczęć służbowa) Urzędowy lekarz weterynaryjny ....

Wzór e.

Urzędowe lekarsko - weterynaryjne świadectwo zdrowia dla świeżych wątrób wieprzowych.

1. Ze strony urzędowego lekarza weterynaryjnego poświadcza się niniejszym, że przeznaczone do przywozu do Niemiec świeże wątroby wieprzowe, serca wieprzowe — nerki wie-

---

*) Zbędne należy skreślić.

przowe — tchawice wieprzowe w ilości .... kg pochodzą ze świń, które zostały poddane ubojowi w rzeźni publicznej, pozostającej pod stałym nadzorem lekarza weterynaryjnego w ....*), w rzeźni eksportowej pozostającej pod stałym nadzorem lekarza weterynaryjnego w .... *), zostały zbadane przed i po uboju przez upoważnionych przez Państwo lekarzy weterynaryjnych i uznane za zdrowe.

2. Odnośne świnie pochodzą z miejscowości, w których pomór i zaraza świń nie panuje i które, jak również ich okolica w promieniu 10 km. są wolne od pryszczycy.

3. Świadectwo to zostało wystawione na podstawie świadectw pochodzenia, wydanych przez urzędy gminne.

...., dnia .... 19 .... r.

(Pieczęć służbowa) Urzędowy lekarz weterynaryjny ....

Wzór f.

Urzędowe lekarsko - weterynaryjne świadectwo zdrowia dla narządów zwierzęcych o wewnętrznym wydzielaniu ze zwierząt rzeźnych, przeznaczonych do wytwarzania preparatów organoterapeutycznych.

1. Ze strony urzędowego lekarza weterynaryjnego poświadcza się niniejszym, że przeznaczone do przywozu do Niemiec narządy zwierzęce o wewnętrznym wydzielaniu w ilości .... kg, pochodzą ze zwierząt w pełni sił, które zostały poddane ubojowi w rzeźni publicznej, pozostającej pod stałym nadzorem lekarza weterynaryjnego w ....*), w rzeźni eksportowej, pozostającej pod stałym nadzorem lekarza weterynaryjnego w ....*),zostały zbadane przed i po uboju przez upoważnionych do tego przez Państwo lekarzy weterynaryjnych i uznane za zdrowe.

2. Narządy od chwili zapakowania oraz w czasie pakowania nie zetknęły się ani pośrednio ani bezpośrednio z zarażonymi lub podejrzanymi o zarazę zwierzętami, częściami zwierząt lub przedmiotami.

...., dnia .... 19 .... r.

(Pieczęć służbowa) Urzędowy lekarz weterynaryjny ...

---

*) Zbędne należy skreślić.

Wzór g.

Urzędowe lekarsko - weterynaryjne świadectwo dla przyrządzonego mięsa wieprzowego.

Ze strony urzędowego lekarza weterynaryjnego poświadcza się niniejszym, że poniżej wymienione przyrządzone mięso wieprzowe .... pochodzi ze świń, które zostały poddane ubojowi w rzeźni publicznej, pozostającej pod stałym nadzorem lekarza weterynaryjnego w ....*) w rzeźni eksportowej, pozostającej pod stałym nadzorem lekarza weterynaryjnego w ....*) i zostały zbadane przed ubojem i po uboju przez lekarza weterynaryjnego i nie zostały uznane za chore.

...., dnia .... 19 .... r.

(Pieczęć służbowa) Urzędowy lekarz weterynaryjny ...

Wzór h.

Urzędowe lekarsko - weterynaryjne świadectwo dla zupełnie przesolonych jelit.

Ze strony urzędowego lekarza weterynaryjnego poświadcza się niniejszym, że poniżej wymieniona przesyłka .... kg zupełnie przesolonych jelit, przeznaczona do przywozu do Niemiec, pochodzi ze zwierząt, które zostały poddane ubojowi w rzeźni publicznej, pozostającej pod stałym nadzorem lekarza weterynaryjnego w ....*) w rzeźni eksportowej, pozostającej pod stałym nadzorem lekarza weterynaryjnego w ...*) zostały przed ubojem i po uboju zbadane przez lekarza weterynaryjnego i nie zostały uznane za chore.

...., dnia .... 19 .... r.

(Pieczęć służbowa) Urzędowy lekarz weterynaryjny ....

Wzór i.

Urzędowe lekarsko - weterynaryjne świadectwo dla zupełnie przesolonych skór.

Ze strony urzędowego lekarza weterynaryjnego poświadcza się niniejszym, że poniżej wymieniona przesyłka .... kg zupeł-

---

*) Zbędne należy skreślić.

nie przesolonych skór, przeznaczona do przywozu do Niemiec, pochodzi ze zwierząt, które poddane zostały ubojowi w rzeźni publicznej, pozostającej pod stałym nadzorem lekarza weterynaryjnego w ....*) w rzeźni eksportowej, pozostającej pod stałym nadzorem lekarza weterynaryjnego w ....*) zostały przed ubojem i po uboju zbadane przez lekarza weterynaryjnego i zostały uznane za wolne od zaraźliwych chorób.

...., dnia .... 19 .... r.

(Pieczęć służbowa) Urzędowy lekarz weterynaryjny ...

Wzór k.

Urzędowe lekarsko - weterynaryjne świadectwo dla upolowanej zwierzyny racicowej.

Ze strony urządowego lekarza weterynaryjnego poświadcza się niniejszym dla poniżej wymienionej przesyłki upolowanej zwierzyny racicowej...**) co następuje: Upolowana zwierzyna racicowa:

1. jest wolna od objawów przenośnych chorób, które przy pomocy oględzin dadzą się rozpoznać,

2. została upolowana w okolicach, w których nie panują żadne zaraźliwe choroby urzędowo zwalczane przenośne na odnośny rodzaj zwierząt.

...., dnia .... 19 .... r.

(Pieczęć służbowa) Urzędowy lekarz weterynaryjny ...

Wzór l.

Urzędowe lekarsko - weterynaryjne świadectwo dla siana i słomy.

Ze strony urzędowego lekarza weterynaryjnego poświadcza się niniejszym, że podana ilość słomy*), siana*)

.... kg słomy

.... kg siana

pochodzi z miejscowości, w których nie panują i najmniej od czterech tygodni nie panowały choroby łatwo przenośne na zwierzęta jednokopytowe i racicowe.

...., dnia .... 19 .... r.

(Pieczęć służbowa) Urzędowy lekarz weterynaryjny ....

---

*) Zbędne należy skreślić.

**) Tu należy podać rodzaj i ilość sztuk upolowanej zwierzyny racicowej, dla każdego rodzaju dziczyzny osobno.

ZAŁĄCZNIK D.

Porozumienie pomiędzy Rzecząpospolitą Polską i Rzeszą Niemiecką o przewozie zwierząt, części zwierząt i przetworów zwierzęcych z 7.III.1934 r. (Dziennik Ustaw Rzeszy II str. 99) otrzymuje następujące uzupełnienia i dodatki:

Przy przewozie żywych zwierząt jednokopytowych, bydła rogatego, owiec i świń należy odtąd zamiast dotychczasowych świadectw, przedstawiać urzędowe lekarsko - weterynaryjne świadectwa pochodzenia i zdrowia według załączonych wzorów *a*, *c*, *d* i *e*.

Po słowach: „masło, ser i jaja" wstawia się jako tytuł:

III. Postanowienia końcowe.

W postanowieniach końcowych po słowach: „w tym celu" wstawia się następujące nowe ustępy:

„Przy przewozie zwierząt rzeźnych i użytkowych z Polski przez Czechosłowację, przez obszar kraju Austrii, będą przyjmowane także zarażone transporty. Przy zarażeniu pryszczycą, pomorem świń, ospą owczą, nosacizną, zaraźliwymi chorobami drobiu (cholerą drobiu i pomorem kur) przesyłki będą oddane do natychmiastowego uboju według wskazań policji weterynaryjnej na koszt uprawnionego do dysponowania nimi, o ile uprawniony do dysponowania nie spowoduje cofnięcia transportu.

Jeżeli przy przewozie żywych zwierząt z Polski przez obszar Austrii do innego trzeciego kraju w czasie przewozu przez Czechosłowację upłynie termin ważności towarzyszących świadectw zdrowia, ważność tych świadectw winna być uważana za przedłużoną".

Wzór a.

Urzędowe lekarsko - weterynaryjne świadectwo pochodzenia i zdrowia na przewóz zwierząt jednokopytowych.

Na podstawie świadectwa pochodzenia Urzędu gminnego w ..... Nr ....*) świadectwa tożsamości Nr ....*) zaświadcza się niniejszym urzędowo, że poniżej opisane zwierzę jednokopytowe, przeznaczone do przywozu, pochodzi z miejscowości .... z powiatu ....

Opis zwierzęcia.

Rodzaj .... Płeć .... Wiek .... Wzrost .... Maść ,,,, Szczególne oznaki ....

---

*) Zbędne należy skreślić.

Poświadcza się niniejszym przez urzędowego lekarza weterynaryjnego, że przeznaczone do przewozu opisane powyżej zwierzę jednokopytowe:

1. pochodzi z miejscowości, w której nie panują i w ostatnich 40 dniach nie panowały choroby przenoszące się na zwierzęta jednokopytowe;
2. przy załadowaniu zostało zbadane przez urzędowego lekarza weterynaryjnego i uznane za wolne od objawów przenoszących się chorób.

Świadectwo niniejsze jest ważne 10 dni.

Miejscowość .... Data ....

(Pieczęć służbowa) Urzędowy lekarz weterynaryjny ....

Wzór c.

I. Urzędowe lekarsko-weterynaryjne świadectwo pochodzenia i zdrowia na przewóz bydła rogatego.

Na podstawie świadectwa pochodzenia Urzędu gminnego w .... Nr .... zaświadcza się niniejszym urzędowo, że poniżej szczegółowo opisane bydlę rogate, przeznaczone do przewozu, pochodzi z Polski i ostatnio przebywało w miejscowości .... w powiecie ....

Opis zwierzęcia.

Rodzaj .... Płeć .... Wiek .... Maść .... Szczególne oznaki (piętno, znaczek uszny itp.) .... Miejsce przeznaczenia ....

Poświadcza się niniejszym przez urzędowego lekarza weterynaryjnego, że w miejscu pochodzenia tego zwierzęcia, poddanego badaniu lekarsko - weterynaryjnemu z wynikiem bez zastrzeżeń, w czasie wysyłki nie panowała żadna, podlegająca obowiązkowemu zgłoszeniu, przenosząca się na bydło rogate choroba i że, tak w miejscowościach pochodzenia, jak też i w sąsiednich gminach nie panowały w przeciągu roku księgosusz i zaraza płucna, oraz, ani w miejscowościach pochodzenia, ani w promieniu 15 kilometrowym od miejsca postoju nie panowała pryszczyca w ciągu ostatnich 6 tygodni oraz, że powyższe zwierzę bezpośrednio przed wywozem znajdowało się w ciągu 6 tygodni w wolnej od zarazy miejscowości.

Świadectwo niniejsze jest ważne 10 dni.

II. Lekarsko - weterynaryjne orzeczenie bezpośrednio przed załadowaniem do wagonów kolejowych zwierzęcych.

Powyżej opisane zwierzę zbadałem w dniu dzisiejszym przed załadowaniem w .... uznałem je za zdrowe.

Zwierzę będzie skierowane**) przez .... do ....
Miejscowość .... Data ....

(Pieczęć służbowa) Urzędowy lekarz weterynaryjny

Wzór d

Lekarsko-weterynaryjne świadectwo pochodzenia i zdrowia na przewóz owiec

Na podstawie świadectw pochodzenia Urzędów gminnych w .... zaświadcza się niniejszym urzędowo, że poniżej szczegółowo opisana(e) *) owca(e), przeznaczona(e) do przewozu pochodzi(ą) z Polski i ostatnio przebywała(y) w miejscowości .... w powiecie ....

Opis zwierzęcia (zwierząt).

Ilość .... Rodzaj .... Płeć .... Wiek .... Maść .... Szczególne oznaki (piętno, znak uszny itp.) .... Miejsce przeznaczenia ....

Poświadcza się niniejszym przez urzędowego lekarza weterynaryjnego, że owca(e) przy załadowaniu została(y) zbadana(e) przez urzędowego lekarza weterynaryjnego i uznana(e) za niepodejrzaną(e), poza tym, że w miejscowości pochodzenia w czasie wysyłki nie panowała żadna podlegająca obowiązkowemu zgłoszeniu, przenosząca się na owce choroba, oraz że ani w miejscowości pochodzenia, ani też w sąsiednich gminach nie panował od roku księgosusz, jak również, że ani w miejscowości pochodzenia, ani też w promieniu 15 kilometrów od miejsca postoju nie panowały w ostatnich 6 tygodniach pryszczyca i ospa owcza.

Zwierzęta będą skierowane**) przez .... do ....

Świadectwo niniejsze jest ważne 10 dni.

Miejscowość .... Data ....

(Pieczęć służbowa) Urzędowy lekarz weterynaryjny ....

---

*) Niepotrzebne należy skreślić.

**) Podać polską stację graniczną wyjściową i stację graniczną wyjściową kraju przewozu.

Wzór e

Lekarsko - weterynaryjne świadectwo pochodzenia i zdrowia na przewóz świń.

Na podstawie świadectw pochodzenia Urzędów gminnych w .... zaświadcza się niniejszym urzędowo, że poniżej szczegółowo opisana(e)*) świnia(e) przeznaczona(e) do przewozu pochodzi(ą) z Polski i ostatnio przebywała(y) w miejscowości .... w powiecie ....

Opis zwierzęcia (zwierząt).

Ilość .... Rodzaj .... Płeć .... Wiek .... Maść,,,, Szczególne oznaki (piętno, znak uszny itp.) .... Miejsce przeznaczenia ....

Poświadcza się niniejszym przez urzędowego lekarza weterynaryjnego, że przeznaczone do przewozu, powyżej szczegółowo opisane .... (ilość) świnie zostały przy załadowaniu zbadane przez urzędowego lekarza weterynaryjnego i uznane za wolne od objawów przenoszących się chorób.

Dalej zaświadcza się przez urzędowego lekarza weterynaryjnego, że nie panowały:

1. księgosusz w ostatnich 6 miesiącach w Polsce,
2. w ostatnich 6 tygodniach w miejscowości pochodzenia i w promieniu:
   a) 15 km — pryszczyca,
   b) 10 km — inna, z wyjątkiem gruźlicy, przenośna na świnie choroba, a w szczególności zaraza świń, pomór świń, za wyjątkiem pojedyńczych wypadków wąglika i różycy świń.

Zwierzęta będą skierowane**) przez .... do ....

Świadectwo niniejsze jest ważne 10 dni.

Miejscowość .... Data ....

(Pieczęć urzędowa) Urzędowy lekarz weterynaryjny ....

---

*) Niepotrzebne należy skreślić.

**) Podać polską stację graniczną wyjściową i stację graniczną wyjściową kraju przewozu.

Załącznik do Nr. W. III. 26/23.

INSTRUKCJA

dla lekarzy weterynaryjnych w sprawie wykonania postanowień weterynaryjnych, zawartych w załączniku C do Umowy Gospodarczej między Rzecząpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką podpisanej w Berlinie w dniu 1 lipca 1938 roku.

1) Do działu I (jednokopytowe).

a) Wywóz koni rzeźnych oraz wałachów użytkowych może odbywać się już obecnie; termin rozpoczęcia wywozu klaczy i ogierów użytkowych będzie podany przez Ministerstwo dodatkowo w swoim czasie.

b) Jeżeli za podstawę do wystawiania wywozowych urzędowych lekarsko - weterynaryjnych świadectw pochodzenia i zdrowia służyły dowody tożsamości koni, należy te dowody po 14 dniach od chwili dokonania odprawy weterynaryjnej, po odnotowaniu w aktach ich numerów, przesłać właściwej władzy z doniesieniem, że odnośne zwierzęta zostały wywiezione do Niemiec.

c) Numery należy wypalać na lewym przednim kopycie. żegadła z numerami do wypalania oraz plombownice z numerami do wyciskania na plombach winny być dostarczone przez eksporterów. Wypalanie i plombowanie winno być wykonane na koszt eksporterów.

d) Gęstość załadowania zwierząt jednokopytowych do wagonów kolejowych winna odpowiadać normom ładunkowym, obowiązującym przy przewozie przez Niemcy. Przyrządu do mierzenia winien dostarczyć eksporter.

e) Zwierząt jednokopytowych użytkowych nie należy przed wysyłką malleinizować; nie należy również odprawiać takich zwierząt, które w okresie 42 dni, poprzedzających wysyłkę, były poddane malleinizacji. Na odnośnych świadectwach pochodzenia i zdrowia należy wpisać czerwonym atramentem dużymi literami kształtu liter drukowanych notatkę: „NON MALLEINE".

2) Do działu II (świnie żywe).

Świnie wywożone do Niemiec winny być szczepione ochronnie, na koszt posiadacza, surowicą przeciwróżycową, wyłącznie wyrobu Państwowego Instytutu Naukowego Gospodarstwa Wiejskiego w Puławach w sposób jaki jest przepisany przy wywozie świń za granicę.

3) Do działu III (żywe ptactwo domowe).

a) Urzędowe lekarsko-weterynaryjne świadectwa pochodzenia i zdrowia dla drobiu należy wystawiać na podstawie świadectw miejsca pochodzenia obowiązujących w obrocie we-

wnętrznym, które należy przechować w aktach właściwego starostwa przez przeciąg jednego roku od daty załadowania transportu.

b) Starostwo, powiadomione przez władze niemieckie o odesłaniu z powrotem transportu drobiu, winno odesłany transport poddać na stacji granicznej wejściowej zbadaniu przez właściwego urzędowego lekarza weterynaryjnego a następnie postąpić w myśl obowiązujących przepisów, stosownie do stwierdzonej choroby, względnie innej przyczyny cofnięcia. W każdym takim wypadku należy sporządzić treściwy protokół i przesłać go zwykłą drogą służbową Ministerstwu Rolnictwa i Reform Rolnych z podaniem, jak postąpiono z transportem oraz z innymi uwagami i ewentualnymi wnioskami.

c) Jako stację przeznaczenia należy podać stację wymienioną w zezwoleniu władz niemieckich, względnie w zaświadczeniu P. Z. E. B. i A. Z. ewent. oświadczeniu eksportera.

d) Wykaz granicznych miejsc przejściowych niemieckich znajduje się w zał. Nr 1.

4) Do działu IV (bite świnie).

a) Postanowienia ustawy Rzeszy Niemieckiej o badaniu mięsa z dnia 3.VI.1900 r. (R. G. Bl. str. 547) pozwalają na przywóz bitych świń w całych tuszach lub połowach; jeżeli przywóz odbywa się w połowach, to przynależne do jednej tuszy połowy muszą znajdować się obok siebie i muszą być oznakowane i numerowane tak, aby przynależność ich można było bez trudności i z całą pewnością stwierdzić. Opłucna, otrzewna, płuca, serce i nerki oraz przynależne do nich węzły chłonne muszą znajdować się w naturalnym połączeniu z tuszą, względnie jej połową. Także i głowa z językiem i gardzielą muszą być w naturalnym połączeniu z tuszą, względnie jej połową; mózg i oczy mogą być usunięte. Podlegające badaniu narządy i inne części nie mogą być nacięte z wyjątkiem serca, które może być nacięte jeden raz. W związku z tym sposobem badania, należy na odwrotnej stronie świadectw umieszczać adnotację w języku polskim i niemieckim, następującej treści:

„Badanie po uboju zostało wykonane przy pomocy oględzin, lecz bez nacinania narządów i części podlegających badaniu, z wyjątkiem serca, które zostało jednorazowo nacięte.

Die Untersuchung nach der Schlachtung erfolgte durch Besichtigung, jedoch ohne Anschneiden der Organe und Teile, auf welche sich die Untersuchung zu erstrecken hat, mit Ausnahme des Herzens in das Schnitt gelegt worden ist."

b) Bite świnie przywożone do Niemiec podlegają badaniu w Niemczech, wykonywanemu według niemieckich przepisów.

c) Rzeźnie, dopuszczone do uboju świń, przeznaczonych do wywozu do Niemiec są podane w zał. Nr 2.

5) Do działu V (świeże wątroby wieprzowe).

a) Postanowienia niemieckiej ustawy o badaniu mięsa z dnia 3.VI.1900 r. pozwalają na przywóz świeżych wątrób wieprzowych pod warunkiem, że wątroby będą przywożone w całości, nie obcięte i będą posiadały w naturalnym połączeniu i nieuszkodzone przynależne węzły chłonne. W przypadkach znajdowania się w wątrobie ograniczonych zmian pochodzenia pasożytniczego w niewielkiej ilości, wątroba taka może być dopuszczona do wywozu, przy czym chorobowe zmiany nie powinny być nacinane, oprócz bąblowców, które należy naciąć w celu usunięcia z nich płynu. Jeżeli za tym posiadacz zwierząt zgłosi urzędującemu w rzeźni lekarzowi weterynaryjnemu, że wątroby ze zwierząt poddanych ubojowi są przeznaczone do wywozu do Niemiec, wątroby te winny być zbadane bez nacinania przynależnych węzłów chłonnych i bez usuwania pasożytniczych zmian chorobowych, o ile oczywiście w celu oceny mięsa odnośnej sztuki, nacięcie tych węzłów nie będzie konieczne.

b) Wątroby uznane przez lekarza weterynaryjnego za nadające się do wywozu do Niemiec, winny być do czasu wywozu poza granicę Państwa tak zabezpieczone, aby dopuszczenie ich do obrotu lub przerobu wewnątrz kraju było uniemożliwione.

c) Wątroby przywiezione do Niemiec podlegają badaniu wykonywanemu według niemieckich przepisów, dotyczących badania mięsa zagranicznego.

d) Powyższe odnosi się również analogicznie do serc, nerek i całych ośrodków z tą zmianą, że serce może być nacięte jeden raz.

6) Do działu VI (narządy zwierzęce o wewnętrznym wydzielaniu).

a) Przepisy § 29 postanowień wykonawczych do niemieckiej ustawy o badaniu mięsa, dotyczące uniemożliwienia spożycia przez ludzi, odnoszą się do środków, które będą stosowane na terenie Rzeszy Niemieckiej i jako takie nie interesują bezpośrednio organów polskich przy dokonywaniu odpraw weterynaryjnych przesyłek narządów o wewnętrznym wydzielaniu. Organa te winny tylko upewnić się co do okoliczności, które według wzoru mają być poświadczane w urzędowych lekarsko-weterynaryjnych świadectwach zdrowia.

b) Rzeźnie dopuszczone do wywozu do Niemiec narządów o wewnętrznym wydzielaniu są podane w zał. Nr 3.

c) Do wystawiania urzędowych świadectw zdrowia dla omawianych narządów są upoważnieni lekarze weterynaryjni, będący organami urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa w odnośnych rzeźniach, przy czym w rzeźniach, w których badanie to wykonywa kilku lekarzy weterynaryjnych, świadectwa te winien wystawiać lekarz weterynaryjny, odpowiedzialny za całość stanu sanitarnego w rzeźni.

7) Do działu VII (mięso wieprzowe, przyrządzone).

Według postanowień ustawy Rzeszy Niemieckiej o badaniu mięsa z dnia 3.VI.1900 r.

a) za mięso są uważane części zwierząt ciepłokrwistych, nadające się do spożycia przez ludzi;

b) jako zabiegi uniemożliwiające mięsu odzyskanie właściwości świeżego mięsa są uważane: poddanie działaniu wysokiej temperatury (gotowanie, pieczenie, smażenie, poddanie działaniu pary wodnej) oraz peklowanie i silne nasolenie w takim stopniu, aby wewnętrzne (środkowe) warstwy zawierały najmniej 6% soli kuchennej; jeśli chodzi o słoninę, to 6% soli muszą zawierać tylko pasemka mięśni, znajdujące się w warstwie tłuszczowej;

c) mięso wieprzowe peklowane lub silnie nasolone, może być przywożone do Niemiec tylko w kawałkach jednolitych o wadze nie mniejszej niż 4 kg; nie odnosi się to do szynek i słoniny, które mogą być przywożone w kawałkach o mniejszej wadze;

d) mięso wędzone, które podlegało peklowaniu, jest traktowane jak mięso peklowane;

e) podlegające badaniu węzły chłonne muszą znajdować się w stanie nieuszkodzonym;

f) mięso przyrządzone wprowadzone do Niemiec podlega tam specjalnemu badaniu weterynaryjnemu a także chemicznemu.

8) Do działu VIII (smalec wieprzowy i łój wołowy).

Smalec wieprzowy i łój wołowy, uzyskane przez wytopienie, są w myśl postanowień ustawy Rzeszy Niemieckiej o badaniu mięsa uważane za przyrządzone a po wprowadzeniu do Niemiec są poddawane specjalnemu badaniu weterynaryjnemu i chemicznemu.

9) Do działu IX i X (jelita, skóry, kopyta, racice, rogi i kości).

a) W myśl przepisów niemieckich:

za jelita są uważane jelita cienkie i grube oraz pęcherze — bydła rogatego, świń, owiec, kóz i wszystkich zwierząt jednokopytowych, żołądek — świń, jak również przełyk — bydła rogatego;

jelita przesolone oraz jelita wysuszone, które mogą być użyte do wyrobów przeznaczonych do spożycia przez ludzi, podlegają w Niemczech badaniu weterynaryjnemu, a w razie potrzeby także chemicznemu;

jelita wysuszone, mogące być użyte tylko do celów technicznych (np. wysuszone—bez uprzedniego rozcięcia — w for-

mie skręconych strun lub sznurów, przecięte wzdłuż itp.) są w Niemczech wolne od badania weterynaryjnego.

b) W myśl przepisów niemieckich:

przywóz do Niemiec wszelkich kości surowych, gotowanych a także odtłuszczanych, jest zakazany; wyjątek stanowią kości do celów snycerskich, a mianowicie następujące:

1) kość udowa,
2) „ goleniowa,
3) „ ramieniowa,
4) „ przedramieniowa,
5) „ nadpęcinowa przednia,
6) „ nadpęcinowa tylna,
7) łopatka,
8) szczęka dolna,
9) żebra;

wyjątki od powyższego są dopuszczalne tylko za osobnym zezwoleniem właściwych władz ministerialnych niemieckich;

przywożone do Niemiec kości podlegają badaniu weterynaryjnemu a w razie potrzeby także i chemicznemu;

skóry bydlęce, przywożone do Niemiec, podlegają badaniu weterynaryjnemu w kierunku wąglika.

10) Do działu XIII (zwierzyna).

a) Przed wystawieniem świadectwa według wzoru „h“ należy po wywnętrzeniu sztuki w sposób przyjęty w handlu upolowaną zwierzyną wykonać oględziny części dostępnych dla wzroku.

b) Przepisy niemieckie przewidują dla dzikich świń badanie w Niemczech takie same, jak dla świń domowych; jednakże dzikie świnie mogą być wprowadzane bez płuc, serca, wątroby, śledzony i nerek a przy badaniu w Niemczech mogą nie być przepołowione, jeżeli można w inny sposób stwierdzić, że są wolne od wągrów.

11) Ogólne.

a) Odprawa weterynaryjna artykułów, których przywóz do Niemiec wymaga osobnego zezwolenia weterynaryjno-policyjnego władz niemieckich (świnie żywe i bite, żywe ptactwo domowe, wątroby wieprzowe, narządy zwierzęce o wewnętrznym wydzielaniu, przesolone jelita i skóry, wełna, włosie, szczecina, pierze, zwierzyna upolowana, siano i słoma) może być dokonana tylko po okazaniu przez eksportera odpowiedniego zezwolenia.

Dokonanie odprawy może odbyć się także i wówczas, gdy eskporter, zamiast oryginalnego zezwolenia weterynaryjno-policyjnego przedstawi zaświadczenie Polskiego Związku Ekspor-

terów Bekonu i Artykułów Zwierzęcych, stwierdzające, że odnośny eksporter posiada uprawnienie do wywozu do Niemiec danego artykułu oraz podające nazwę granicznej stacji wyjściowej polskiej lub stacji wejściowej niemieckiej.

W wypadku, gdyby eksporter nie mógł okazać ani zezwolenia weterynaryjno-policyjnego władz niemieckich, ani zaświadczenia Polskiego Związku Eksporterów Bekonu i Artykułów Zwierzęcych, należy transport odprawić po złożeniu przez eksportera pisemnego oświadczenia, że posiada uprawnienie do wywozu do Niemiec odnośnego artykułu; w oświadczeniu tym musi być wymieniona polska stacja graniczna wyjściowa oraz inne dane konieczne do wystawienia świadectwa według przepisanych wzorów. Oświadczenie to należy przechować w aktach właściwego starostwa przez przeciąg jednego roku do daty załadowania transportu.

b) Świadectwa miejsca pochodzenia, na podstawie których wystawiono urzędowe lekarsko-weterynaryjne świadectwa, należy przechować w aktach właściwego starostwa przez przeciąg jednego roku od daty załadowania transportu.

c) Prawo dokonywania odprawy weterynaryjnej przesyłek przeznaczonych do wywozu do Niemiec posiadają ci lekarze weterynaryjni, którzy są upoważnieni do odprawy przesyłek przeznaczonych do przewozu tranzytowego przez Niemcy.

Dr Krauss
w.z. Główny Inspektor weterynarii.

Załącznik Nr 1 (do instrukcji).

W y k a z

granicznych miejsc przejściowych, wyznaczonych do przewozu drobiu z Polski.

Nr	Pruski okręg administracyjny	Przejście graniczne
1.	Allenstein	Prostken Bahnhof
2.	Breslau	Freyhan
3.		Militsch Bahnhof
4.		Neumittelwalder Bahnhof
5.		Trachenberg Bahnhof
6.	Gumbinnen	Reuss
7.	Köslin	Gross-Boschpol
8.	Oppeln	Beuthen Bahnhof
9.		Hindenburg Bahnhof
10.		Kostau
11.		Oderberg Bahnhof

Nr	Pruski okręg administracyjny	Przejście graniczne
12.		Pitschen
13.	Schneidemühl	Firchau Bahnhof
14.		Fraustadt Bahnhof
15.		Kreuz Bahnhof
16.		Neubentschen Bahnhof
17.		Schneidemühl Bahnhof

Załącznik Nr 2 (do instrukcji)

Wykaz

rzeźni dopuszczonych do wywozu świń bitych do Niemiec (w/g stanu w dniu 10.II.1938 r.).

Województwo *Białostockie*

1) Białystok
2) Wołkowysk — rzeźnia eksportowa

" *Kieleckie*

3) Radom

" *Krakowskie*

4) Dębica — rzeźnia eksportowa
5) Kraków
6) Tarnów

" *Lubelskie*

7) Lublin

" *Lwowskie*

8) Chodorów
9) Jarosław — rzeźnia miejska
10) Jarosław — rzeźnia eksportowa
11) Lwów — rzeźnia miejska
12) Lwów — rzeźnia eksportowa

" *Łódzkie*

13) Łódź

" *Nowogródzkie*

14) Baranowicze

" *Pomorskie*

15) Brodnica nad Drwęcą
16) Chojnice
17) Grudziądz

18) Kościerzyna
19) Świecie
20) Tczew
21) Toruń

Województwo *Poznańskie*

22) Bydgoszcz
23) Czarnków n/Notecią
24) Gniezno
25) Grodzisk Wlkp.
26) Janowiec
27) Kępno
28) Kościan
29) Krotoszyn
30) Nakło n/Notecią
31) Oborniki
32) Poznań
33) Środa
34) Rawicz
35) Wolsztyn

" *Śląskie*

36) Chorzów
37) Katowice
38) Mysłowice
39) Rybnik
40) Tarnowskie Góry

" *Tarnopolskie*

41) Złoczów

Warszawa m. st.

42) Warszawa

Województwo *Warszawskie*

43) Czerniewice
44) Płock

" *Wileńskie*

45) Nowa Wilejka
46) Głębokie

" *Wołyńskie*

47) Dubno — rzeźnia eksportowa

Gdańsk W. M.

48) Gdańsk (Danzig)
49) Sopoty (Zoppot).

Załącznik Nr. 3 (do instrukcji).

Spis

rzeźni publicznych i eksportowych, z których może odbywać się wywóz do Niemiec narządów zwierzęcych o wewnętrznym wydzielaniu.

Województwo	Nr. p.	Siedziba rzeźni	
Białostockie	1	Augustów	publ.
	2	Białystok	„
	3	Grodno	„
	4	Łomża	„
	5	Ostrów Maz.	„
	6	Wołkowysk	eksp.
Kieleckie	1	Będzin	publ.
	2	Częstochowa	„
	3	Ostrowiec	„
	4	Radom	„
	5	Zawiercie	„
Krakowskie	1	Biała	publ.
	2	Dębica eksp. i	„
	3	Kraków	„
	4	Nowy Sącz	„
	5	Oświęcim	„
	6	Tarnów	„
	7	Zakopane	„
Lubelskie	1	Biała Podl.	publ.
	2	Chełm	„
	3	Hrubieszów	„
	4	Krasnystaw	„
	5	Kraśnik	„
	6	Lublin	„
	7	Międzyrzec	„
	8	Puławy	„
	9	Siedlce	„
	10	Tomaszów Lub.	„
	11	Zamość	„
Lwowskie	1	Borysław	publ.
	2	Chodorów eksp. i	„
	3	Drohobycz	„
	4	Jarosław eksp. i	„
	5	Krosno	„
	6	Lwów eksp. i	„
	7	Rzeszów	„
	8	Sambor	„
	9	Sokal	„
	10	Turka	„

Województwo	Nr. p.	Siedziba rzeźni	
Łódzkie	1	Brzeziny	publ.
	2	Łódź	„
	3	Pabianice	„
	4	Piotrków	„
	5	Sieradz	„
	6	Zgierz	„
	7	Zduńska Wola	„
Nowogródzkie	1	Baranowicze	eksp.
	2	Lida	publ.
	3	Nowogródek	„
	4	Słonim	„
Poleskie	1	Brześć n/B	publ.
	2	Kobryń	„
	3	Pińsk	„
Pomorskie	1	Brodnica	publ.
	2	Bydgoszcz	„
	3	Chełmno	„
	4	Chełmża	„
	5	Chojnice	„
	6	Golub	„
	7	Gniewkowo	„
	8	Gniew	„
	9	Grudziądz	„
	10	Inowrocław	„
	11	Kartuzy	„
	12	Kcynia	„
	13	Kościerzyna	„
	14	Koronowo	„
	15	Kowalewo	„
	16	Lipno	„
	17	Lubawa	„
	18	Łabiszyn	„
	19	Łobżenica	„
	20	Nowe	„
	21	Nowe Miasto	„
	22	Nakło	„
	23	Mrocza	„
	24	Puck	„
	25	Radzyń	„
	26	Solec Kujaw.	„

Województwo	Nr. p.	Siedziba rzeźni	
Pomorskie	27	Starogard	publ.
	28	Świecie	"
	29	Szubin	"
	30	Tczew	"
	31	Toruń	"
	32	Tuchola	"
	33	Wąbrzeżno	"
	34	Wejherowo	"
Poznańskie	1	Chodzież	publ.
	2	Czarnków	"
	3	Gniezno	"
	4	Grodzisk	"
	5	Janowiec	"
	6	Jarocin	"
	7	Kalisz	"
	8	Kępno	"
	9	Kobylin	"
	10	Konin	"
	11	Koło	"
	12	Kościan	"
	13	Koźmin	"
	14	Kórnik	"
	15	Krotoszyn	"
	16	Kruszwica	"
	17	Krzywin	"
	18	Leszno	"
	19	Mikstat	"
	20	Miłosław	"
	21	Mogilno	"
	22	Oborniki	"
	23	Ostrów	"
	24	Ostrzeszów	"
	25	Pakość	"
	26	Pleszew	"
	27	Poznań	"
	28	Rawicz	"
	29	Rogoźno	"
	30	Smigiel	"
	31	Srem	"
	32	Środa	"
	33	Strzelno	"
	34	Swarzędz	"
	35	Szamocin	"
	36	Szamotuły	"
	37	Wąbrzeźno	"
	38	Wolsztyn	"
	39	Września	"
	40	Żnin	"
Śląskie	1	Bielsko	publ.
	2	Chorzów	"
	3	Cieszyn	"
	4	Katowice	"

Województwo	Nr. p.	Siedziba rzeźni	
Śląskie	5	Lubliniec	publ.
	6	Mikołów	"
	7	Mysłowice	"
	8	Pszczyna	"
	9	Rybnik	"
	10	Skoczów	"
	11	Strumień	"
	12	Tarnowskie Góry	"
Stanisławowskie	1	Horodenka	publ.
	2	Kałusz	"
	3	Kołomyja	"
	4	Nadwórna	"
	5	Stanisławów	"
	6	Stryj	"
	7	Śniatyń	"
Tarnopolskie	1	Brzeżany	publ.
	2	Czortków	"
	3	Tarnopol	"
	4	Złoczów	"
Warszawskie	1	Czerniewice	eksp.
	2	Działdowo	"
	3	Grodzisk Maz	publ.
	4	Kutno	"
	5	Lidzbark	"
	6	Łowicz	"
	7	Mińsk Maz.	"
	8	Mława	"
	9	Płock	"
	10	Płońsk	"
	11	Pułtusk	"
	12	Otwock	"
	13	Wołomin	"
	14	Wyszków	"
	15	Żyrardów	"
Wileńskie	1	Wilno	publ.
	2	Nowa Wilejka	"
	3	Głębokie	"
Wołyńskie	1	Dubno	eksp.
	2	Kowel	publ.
	3	Łuck	"
	4	Równe	"
	5	Włodzimierz	"
Miasto stoł.	.	Warszawa	publ.
W. M Gdańsk	1	Gdańsk (Danzig)	
	2	Sopoty (Zoppot)	

Warszawskie Zakłady Graficzne, Olesińska 19. Tel. 4.31-27.